

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.новембра 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

Заменик Тужиоца за ратне злочите Драгољуб Станковић је присутан,

пуномоћници Чукановић и Радоњићи,

браниоци Крстић, Брадић, Палибрк, Борковић, Шћепановић, Петронијевић. Петронијевић за Крсту Бобота, Шћепановић за Перовића.

АДВ. ШЋЕПАНОВИЋ: И за господина Ђорђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Ђорђевића и Палибрк.

АДВ. ПАЛИБРК: За колегу Боривоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Палибрк за овог Огњена Радића, а Борковић за Стругар Боривоја. Добро.

И ту су оптужени Николић, Поповић, Сокић, Момић, Богићевић, Мишић, Миладиновић, Кастратовић, Корићанин, Брновић и Булатовић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Констатује се да је јуче обављено препознавање и да постоји записник о препознавању, били су присутни неки од бранилаца, можете ове записнике и фотографије да погледате ко хоће појединачно у паузи, а свакако ћемо касније да констатујемо овај шта је било јуче и разговараћемо о томе, а за сада ћемо да испитујемо сведоке које је предложила одбрана Булатовић Дејана. Ко је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алексић Милојица. Можете да позовете Алексић Милојицу.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Судија, ако не завршимо до пола једанаест, морам да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А завршићемо.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Мењаће ме колега Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али видите завршио, дошао је само Алексић, уопште не знам где су.

ОПТ.ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: И Срђан је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Срђан је дошао. Е добро.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Значи после 11 ће ме мењати колега Палибрк. Пола једанаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда данас у паузи, односно сада ће обавити преглед и психијатар докторка Никшић ове оштећене Ганимете Никчи и онда ћемо касније да позовемо поново оштећену Ганимету Никчи и докторку Никшић. Поповићу хтели сте нешто док није дошао сведок.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја одустајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борковићу искључите микрофон. Не, не микрофон искључите.
АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: А извињавам се, ово је спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу да питам, а где је тај други сведок. Он се нама није јавио да је дошао. Где је други сведок. Да, али овај Срђан о коме он прича.

Испитивање сведока АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Алексић Милојица, јел тако.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите станите овде. И још Срђан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда оне које је предложио Булатовић. Е да Вам кажем узећемо прво Ваше личне податке.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Алексић Милојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Николе, мајке Миланке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само отац је довољно, да, када сте и где рођени.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Грашнику у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, које године.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: 22.07.1955. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Канарево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грашница.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: 7 километара, Општина Краљево, 7 километара од Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше занимање.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете неког осим оптужених, Ви знате оптуженог Булатовића, наравно он је Вас предложио, јел тако?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете још неког Николић, Поповић, Сокић, окрените се погледајте.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Где овде, овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не познајете никог, то значи да нисте у сродству нисте у завади, као сведок.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите само познаје оптуженог Булатовић Дејана. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, међутим приликом одговарања на питања можете да ускратите одговор ако би Вас или Вама блиске сроднике изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете то. Значи да можете да ускратите одговор на одређена питања.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ако би се тицало себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би се тицало тога да Вас или Вама блиске сроднике изложи неким непријатностима, јел то разумете.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И треба да положите заклетву.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту текст испред Вас, нема?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има. Е, заклињем се, понављајте.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Заклињем се својом чашћу да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ми смо Вас позвали на предлог оптуженог Булатовић Дејана, а ради се о догађајима из бомбардовања из рата 1999.године на Косову. Рећићете ми само прво где сте били, да ли сте били тамо и откуд Ви тамо ако сте већ из Краљева.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Где сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били тамо на Косову 1999.године?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па слушајте, ја сам мобилисан 6.априла и демобилисан 24. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: А били смо од Пећи, Дечана, Јуник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били у којој јединици?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Јединица 4356, то је ратна болница, то је Митровачка бригада која је основана 1982. године иначе све су то доктори лекари болничари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у болници.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као, да ли сте били.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Болничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неко болничко особље сте били?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У служби болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у болници били.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој? У којој болници?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи. Добро. Е сада изволите. Одбрана ће сада да Вас испита. Само да питам још нешто јел нигде нисте ишли.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим само сте били у болници?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Био сам, прво смо остали нас 15 у Дечанима, па смо пребачени за Јуник и када је, када су Кошаре пале 6. јуна, овај 6. маја, то су пристизали рањеници дан и ноћ и међутим нас 15 нон стоп, то хоће Шиптари да нас одеру живе горе и побунимо се јер смо дуго остали на терену да нас други неко, нема нас само 15, има нас 108, да се ми вратимо сад за Пећ, па других 15, па да се то мења и ту у тој побуни ми се вратимо у Пећку болницу и други су нас заменили када смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли у Пећку болницу.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Пећку болницу ја мислим да смо се вратили негде, не могу тачно да се сетим, али то негде је између 10 и 12 маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему памтите 10. и 12. мај?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па зато што су 9. гађане Кошаре, а 6. пале, када је караула пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите адвокат Брадић.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Господине Алексићу, ја сам Зоран Брадић бранилац окривљеног Дејана Булатовића. Поставићу Вам пар питања. Ви сте рекли сада ћу ја да се надовежем на оно што сте до сада рекли, да су 6.маја пале Кошаре, да сте Ви послати тамо 9.маја, петнаест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није споменуо 9. мај уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није рекао 9.мај.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Јесте, да је 9.маја отишао тамо и да су тада бомбардовани, ако сам добро разумео јесу Вас тада бомбардовали или шта, када сте отишли.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ма гађали положај, где је било много рањено и мртвих, то чудо, то је све одатле после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: И да се надовежем значи изјавили сте да сте између 10. и 12.маја, да сте се побунили да сте враћени да су нови упућени.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не знам тачно који је дан био, али је сто посто тачно.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Значи фактички остали сте тамо 2 до 4 дана, ако сам Вас добро разумео.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Где.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: То 9. када сте отишли подножје Кошара или шта већ.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па не ми смо били од почетка рата до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био тамо све време.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Не, не говорим за Кошаре, рекли сте да сте 9. отишли тамо, 9.маја.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: И да сте се вратили између 10. и 12. маја у Пећку болницу.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да. У транспорту рањеника дошли смо у Пећку болницу и ту су после други радили, ми смо остали на пријему рањеника у.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Е сада ми реците колико сте онда дуго били када сте дошли, рекли сте између 10. и 12.маја, колико дана сте били у Пећкој болници, сећате ли се отприлике.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Пећкој болници?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Да, да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Био сам, а у Пећкој болници сам после био до краја, до завршетка рата осим 29. маја када сам настрадао у Биљановцу када је гађао НАТО мост, е само ту нисам био једно 3 дана, а до краја сам био у Пећкој болници.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Е сада сам хтео да Вас питам, овај, пошто сте били значи у Пећкој болници по Вашој изјави између 10 и 12. маја, па до 24. јуна, сем то када сте били повређени, да ли сте виђали Булатовић Дејана и да ли сте у ствари познавали пре рата Булатовић Дејана.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја Булатовић Дејана сам познавао пре рата онако из града, нисмо се дружили, али сам га познавао ето чисто онако зато што је буразер мој са њима се дружио у граду, и дан данас са његовим братом овим Тилом што је таксиста.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Следеће питање, овај, да ли сте виђали Булатовића у Пећи или можда у болници не знам.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па да Вам кажем нешто, виђао сам га у једно пар наврата, виђао сам га горе када је, када смо дошли оно прво, нисам тада то ни толико ни обраћао пажњу, али сам га виђао једно 3-4 пута сигурно.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Значи, исправите ме ако грешим, Ви сте рекли да сте се вратили између 10 и 12.маја у болницу и да сте 3-4 дана виђали Булатовића већ од првог дана када сте дошли у болницу.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па ја мислим да сам га видео одмах ту био у.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: А шта је он радио у болници, што је долазио у болницу?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Шта је радио не знам, али је ту био нешто у на штаке ишао, гипс неки на ногу носио, не знам ни ја шта је радио ту. Вероватно је.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Значи, Ви сте га виђали 3-4 дана у болници сваки дан, са штакама.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па сваки дан морам, зато што сам био на степеништу на пријемном одељењу сваки дан.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Овај, хтео сам да Вас питам, да ли се можда сећате, овај, које, јел долазио он у неко одређено време или како је то било? Пре подне, поподне, увече, ноћу?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па ја мислим да је то било пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да питате да можда он онако да нешто исприча да би било мање можда мало сада звучи сугестивно.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Молим, не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда мало звучи сад мало сугестивно. Онако да га питате.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако да га питате, кажем можда мало звучи сугестивно та питања па да га питате може сам да исприча. Ајдете, ево сви вичу јесте.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ја га питам да ли га је виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: И када га је виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да нам опишете онако лепо. Где сте виђали, да ли сте виђали Булатовића, како га издвајате по чему.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како сам га виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, јел сте га виђали или нисте. Ако јесте онда како сте га виђали када?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како га нисам виђали, па како га нисам, мора да прође поред мене, јер ту уносе се рањеници, носила ту, степениште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и, и, јел сваки дан или како.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па не знам баш да ли сам га виђао сваки дан али сам га виђао сигурно 3-4 пута горе, али нисам ја обраћао пажњу баш да чекам да ли ће да наиђе он, ту има милион рањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кажите сад пре подне сте га виђали, шта то значи?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па вероватно пре подне, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се сећате или је вероватно.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ма сећам се, сто посто је било, ја мислим да је било пре подне сто посто. Јел поподне нема сврхе да долази на што се превијања и сто чуда горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте превијали ако има гипс?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем како сте превијали ако има гипс?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим, ко превијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим, неко, Ви кажете превијали, а кажете гипс.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па доктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ко је превијао.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па доктори ваљда, ко ће превија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доктори превијају.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Све доктори бре из Краљева били бре, цела болница Краљевачка, имало је и техничара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је био на превијању.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па што, што долази у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел има гипс?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па гипс има, него шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се обавља превијање ако неко има гипс.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како, па прегледом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превијање како се обавља?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како се обавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превијање ако неко има гипс.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па ако има гипс можда треба да скине, откуд знам ја шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 3-4 дана се скида гипс, обавља превијање.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не 3-4 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па не знам, Ви сад мене завлачите, ја откуд знам шта ради он горе, он прво је ту, оде горе, можда долази и ето и онако, откуд знам ја, а углавном у болницу се долази зна се због чега се долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је изгледао.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгледао, па Булатовић Дејан, мислим о њему причамо.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како изгледа на штаке човек, како би изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И има гипс.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па како може да изгледа. Не знам како у ком смислу како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ево бранилац ће да Вас пита, ја не знам стварно уопште ако можете само мање сугестивно и питајте га.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Ја сам га само питао, мене је занимало како је изгледао, он је рекао да је човек долазио на штакама 3-4 дана са гипсом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са гипсом.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: У том периоду, рекао је који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево, то сад исто каже. На 3-4 дана са гипсом, добро.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Није на 3-4, него је рекао 3-4 дана да је долазио за редом да га је виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За редом?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Да. Ма јесте то је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је долазио 3-4 дана за редом или на 3-4 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је три, четири пута сам га видео.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја сам га три, четири пута видео горе у раздобљу када сам дошао у Пећку болницу, да ли је то сада било данас и сутра, али углавном у том периоду у пет, шест, седам дана сам га видео сигурно три, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пет, шест, седам дана, три пута.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: То је то, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда ћу ја да Вас питам, јел се он Вама, пошто сте се познавали и дружили сте се јел се он Вама жалио шта му је, јел сте ви њега питали.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Слушајте да Вам кажем нешто, ја њега јесам познавао из града али нисмо имали неки контакт и неку причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте га питали шта му је?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па њега.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па шта имам да га питам када ја видим да је у гипсу, шта ћу да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јел га питате да ли је рањен, да ли је шта?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Слушајте, то када би питао свакога ту који долази, значи то, значи

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите ја Вас питам да ли сте питали Булатовић Дејана кога познајете.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не свакога.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе предпостављам да питам сваког када је рањен, то, а Ви сте болничар.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали. Јесте разговарали уопште?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему памтите да сте га баш виђали у том периоду 3-4 дана и да је тако изгледао.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па како кад знам човека. Знам га из града из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био у униформи или не.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја мислим да није у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Сад, па не, у униформу није ја мислим имао, а сад шта је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га виђали, на улазу или у некој соби и тако?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Виђао сам га у холу то је одмах уђе се овако и то је велики хол болнице одмах пријемно одељење је ту наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У ствари био је сто један у сред ходника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: И одатле рањеници иду ренген, сала, да Вам сад не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је он ишао.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па нисам гледао куд иде, побогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на којој нози је имао гипс?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој нози је имао гипс?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: На којој нози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Е, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је имао гипс.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: То има 20 година од тада па немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и питамо, да ли је имао гипс на доњем делу или на стопалу или је то захватало и бутину.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја мислим да је имао гипс по целој нози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела нога. А стопало јел било слободно или је било у гипсу?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Нисам гледао стопало, откуд знам да гледам у ногу сад човека, 20 година прошло, а да ја не могу да се сетим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је имао штаке, јел?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате доктора Кордин Чедомира?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Кордин Чедомира. Ја мислим да га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он радио?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Радио је у Пећкој болници, послат је од ја мислим добро сада немојте да ме држите ово за реч, ја мислим да га је Министарство Здравља послало у Пећку болницу и њега и не знам да ли се звао неки Жикица, углавном Министарство Здравља је послало у испомоћ Пећкој болници докторе који није могло да се стигле то да се ради од силне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали Ви неки надимак?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја имам. Мица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли сте Ви можда доктору Чедомиру дали неку сабљу или мачету или нож.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је доста говорио о Вама, Ваш надимак је стално спомињао, зато вас питам.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ма имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и Ваше име.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Имао је неки оно што Турци носили оне сувенире то више није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је то донео?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај мач, то што су Турци носили? Бодеж или како се то зове.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па доктору.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко му је донео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Јој ко му је донео, могао је да му донесе ко хоће, а откуд знам ко му је донео углавном поређао био на сто и каже кад будем отишао у Зрењанин ћу да питам директора ваљда киван што је у Пећкој болници, знаш да дан и ноћ се не спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: И погледај где си ме каже послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је имао тих?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Откуд знам колико је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај, трофеја.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: А имао, то је имала, то су све неке ствари које су само за музеј, није то ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Па јесте ли му донели Ви неки, да ли сте Ви били у прилици да добијете такав неки музејски примерак и да му дате?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли радили са њим претежно у истој смени или заједно или, он је доста Вас спомињао, да је доста, знате да је био са Вама.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја камо среће да сам радио, да радим са њим, он је доктор, а ја радник, него ја ја сам само опслуживао ту када је неком прсла нога, рука, држи, мора да се тера код њега он је ортопед по струци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Булатовић има питања? Имате питања? Не. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих пар питања пошто сте Ви исцрпели моја предложена питања. Реците ми где сте мобилисани?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Краљеву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Краљеву.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Штулац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када одлазите на Косово?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Када одлазимо на Косово. Ја мислим да је то био 7. или 8. април. Јел требали смо да одемо 6. па су нас заборавили били у Штулцу у болници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да познајете Булатовића од пре 6.априла, пре мобилизације? Да ли сам тако разумео.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се дружили са Булатовићем.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Нисам се дружио, али сам га позавао овако из града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког града.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Из Краљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Краљева, добро. Кажете 7./8.април одлазите на Косово, где одлазите тачно?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Одлазимо, ноћили смо у школи некој у горе ја мислим да је у Звечану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Звечану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, када је, колико остајете у Звечану?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ту ноћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље, где идете из Звечана?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Даље, два аутобуса у Дечане. Директно нисмо свратили у Пећку болницу јер су нас планирали да на терену буде болница а не да смо у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ноћи спавали у Звечану?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Једну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једну?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда одлазите у Дечане?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико остајете у Дечанима?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Дечанима остајемо, нисмо остали уопште у Дечанима, ту су на 15 остало само у Дечанима које је одвојио неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте Ви остали у Дечану?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви остали?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја нисам, вратио сам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што помињете Дечане.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што помињете Дечане.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па Ви сте ме питали где сте отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте рекли да сте били у Дечанима, сада кажете да нисте били.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја јесам био, али Ви нећете да ме саслушате како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажите како.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Када је 15 остало у Дечанима, ми смо се ресто вратили у Пећку болницу где су мене вратили за Дечане то другог јутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су вас вратили?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Дечане код ових што су остали у Дечану. 108 имало, 15 остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, 15 остало у Дечанима, где Ви идете даље?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ја се враћам аутобусом за Пећку болницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Пећку болницу.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је кад било?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Шта је тад било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па када смо дошли у Дечане, значи 7 или 8 не знам сад откуда знам који датум је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остају 15, а Ви идете за болницу?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да, тражио је онај 15 добровољаца и није хтео да се јави нико, он је одредио два доктора, два техничара, два болничара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико остајете у Пећи.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Преноћио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Вратили ме за Дечане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико остајете онда у Дечанима?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Дечанима смо остали до, слушај ја не могу да Вам кажем сада прецизно колико смо остали у Дечанима, али смо остали докле нисмо пребачени из Дечана за Јуник и у Јунику смо били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад, кад се то догодило да пређете у Јуник?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте прешли у Јуник?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Јуник смо прешли негде, ја мислим да ће да буде не знам сад не могу да прецизно знам, па ух ја мислим да сам памтио то то би и знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а јел знате време које сте провели у Дечанима, колико је то дана било? месеци.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па били смо можда једно, ма јок какви 15 дана, били смо ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 15 дана?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ма не бре 15 дана, били 3-4 дана и 6.маја пале Кошаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел може да се каже да сте били до 6.маја?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Дечанима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Јунику?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Дечанима.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: А не, не, не, до, били смо којим Дечанима, из Дечана смо пребачени за Јуник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас лепо питам колико сте дана били у Дечанима?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па откуд знам колико смо дана били, па ја нисам бројио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви помињете Кошаре и Дечане.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Чекајте јел Ви мене слушате или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајте полако, реците.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па не па полако, ја ти лепо причам. 7 или 8 смо дошли у Дечане из Митровице одозго, не знам ни ја одакле, па смо постројени били ту и вратили се, 15 остало а ми се вратили за Пећ. Преноћили ту ноћ у Пећи ја и неки Роки возач био требали да се вратимо за Дечане он добије температуру 42 уплашио се и мене отерају самог доле да се прикључим овима петнаест, јер то је била испомоћ рањене и ово да се терају Ђаковица, Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас после те ноћи из Пећи пребацују у Дечане.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо даље. Колико остајете дана у Дечанима?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Немам појма колико смо остали дана, само знам да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте онда прешли у Јуник?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: У Јуник смо прешли ја мислим негде тамо да смо били у Јунику ајде да 4-5 дана, значи да смо прешли негде око 1.јуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око 1.јуна.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Око, не, не знам тачно да ли је био 29. или 2, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 29. или 2.јули Ви прелазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуни или 29. јуна они уопште нису били тамо 29.јуна.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: 29.априла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А он каже јуна.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Априла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не кажем ја јуна, он каже јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јун уопште тамо предпостављам да нисте били 29.јуна.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не бре 29.јуна, па не може јуна када смо 24. демобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То маја?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.јуна сте демобилисани?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до када сте били на Косову?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: На Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. До када сте били на Косову?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не знам којег смо датума оно пошли одозго, ја мислим да је то био 6., 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта 6.-7.?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јун.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Јун, јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте били до 24.јуна мобилисани?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Мобилисани али смо били се вратили 6 или 7 смо дошли у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли, добро. Ево да овај 29. је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам за Јуник, не питам за Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Овај 29. је који јуни, април?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: 29.април, 29.април, 2.мај, не јуни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прелазите у Јуник.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико ту остајете?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Ту смо остали можда 3-4 дана, док 6.маја нису пале Кошаре, значи узели Шиптари Кошаре горе и долази наредба јер је гађао НАТО значи рањенике горе носили по 5-6 сати носили пешке и мора да идемо да их вучемо и

то је то и ми се вратимо између 10 и 12 смо стигли у Пећ и тада више нисам ишао нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док нисте прешли у Краљево?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Док нисмо прешли у Краљево. Не ја сам био 29.маја када је гађао, пошао кући био и задесим се на почетку моста гађао НАТО авион у мост.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се Булатовић са том ногом у гипсу кажете цела нога у гипсу му била ослањао у кретању на ту ногу или није или је држао у ваздуху?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Откуд знам, чим је на штаке ишао да ли је наслањао, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко још има питања? Да ли имате трошкове за данашњи долазак, како сте допутовали?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да ли тражите трошкове за долазак?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима сте дошли.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте можда дошли са Булатовићем?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте дошли сви заједно?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда са овим Срђаном Остругнајем?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Којим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Срђан Остругнај, он је из Краљева, није?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Овај што је други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па ја га знам као Чегета, он је самном био него не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим јесте заједно допутовали, јесте сами допутовали, то Вас питам?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Па са овим Чегетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другим сведоком.

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је ауто?

СВЕДОК АЛЕКСИЋ МИЛОЈИЦА: Његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов, онда ћемо њему да досудимо трошкове. Кажите, сведок наводи да трошкове тражи али такође да је дошао аутомобилом са следећим сведоком Срђаном Остругнајем, па

Суд доноси**Р Е Ш Е Њ Е**

Да се сведоку Срђану Остружнају накнадно уколико буде тражио исплате трошкове за долазак, пошто је његов аутомобил.

Сада можете да идете, хвала Вам што сте дошли.

Значи, а ми ћемо да позовемо Срђана Остругнаја.

Испитивање сведока ОСТРУГНАЈ СРЂАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, узећемо Ваше податке. Остругнај Срђан, је ли тако?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Драгутин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: 15. новембар 1967. године, Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Краљево, Југ Богдана 65/2-13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Дејана Булатовића, и наравно, још неког овде од ових оптужених? Окрените се молим Вас. Значи, Николић, Момић, Поповић, Сокић?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не. Само Деки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете само Дејана Булатовића?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте, молим Вас заклетву на глас.

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Предложио је Булатовић Дејан да Вас позовемо због догађаја из 1999. године. Рећи ћете нам где сте Ви били 1999. године? Да ли сте уопште били на Косову?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Ја сам био у 125. Моторизованој бригади на Косову, на потезу од Пећи доле, даље Дечани, Илин, Батоша, Жарбараке, ка Кошари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били војник?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Да, резервиста, као возач санитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у болницу?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, боравио сам у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли возили рањенике, или како је то изгледало?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, једно време сам био у болници, мало на терену, па болница, па терен, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали Булатовића?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Да, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ, бранилац окр.Дејана Булатовића: Рекли сте сад судији да сте виђали у Пећи Дејана Булатовића. Да ли се можда сећате кад и где сте га виђали?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Сећам се, виђао сам га испред болнице, и у болници.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: То је одговор на – где сте га виђали? Можете ли временски да определите интервал када сте га виђали?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Ја мислим да је то било тако негде, мај месец, имали смо неки штрајк. Били смо доста по терену, па смо тражили, то је било негде око 08., 09.маја, тражили смо да нас повуку мало, да нам дају замену. Значи, то је било негде тако 08., 09., и онда су после дан, два нашли су нам замену, па су нас пребацили у болницу. Значи, да ли је то био 10-ти, 11-ти, тачно не могу да кажем.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Значи, ако Вас добро разумем, Ви сте се вратили у Пећ 10-тог или 11-тог јуна?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Па, тако, ето.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: После тог штрајка, када су вас заменили?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: После 09-тог.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Када сте дошли у Пећку болницу, јесте ли видели одмах истог дана Булатовића, или неки дан касније, први пут?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Тај дан сам га видео. Тај дан први, зато што смо радили на пријему, доле су нас одмах ставили да мењамо групу која је отишла, нас су ставили на пријемном, да спроводимо горе. Значи, на улазу у болницу, и спроводили смо горе рањене, те које у салу, и тако, по креветима.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: И колико сте дана тако виђали Булатовића у болници?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Па, тај дан сам га видео, после сам га можда видео после дан, два опет. Долазио је, био је на неким штакама. Обично није био у униформи, долазио је у цивилном оделу, тренерка, фармерице. Знам само да смо помагали људима тако који нису моћни били, упозоравали где треба да иду, у коју собу, на кревет, и тако.

АДВ.ЗОРАН БРАДИЋ: Значи, ако сам Вас добро разумео, потврдите. Ви сте се вратили у пећку болницу 10. или 11.маја, истог дана сте видели Булатовића на штакама, и видели сте га неколико пута у идућих неколико дана исто на штакама у болници?

СВЕДОК СРЋАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Булатовић има питања? Јесте ли се договорили са браниоцем? Има ли он питања. Изволите, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто је Булатовић био на штакама?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, нога ми је била, да ли у гипсу, да ли на шини, или...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који део ноге му је био у гипсу?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, не знам, имао је само укрућену ногу, тренерка је била преко, тренерка, панталоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели гипс?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не, нисам. Зато Вам кажем, не знам да ли је био гипс, или..штака, или лонгета, или већ шта је било, шина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли стопало било слободно, или је стопало било у гипсу?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не сећам се, верујте. Памтим добро...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели како је ходао, да ли се ослањао на ту ногу?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Памтим само да је ишао на штаке, ништа више. Пошто је ту било још људи. Упознали смо се, био је шаљивџија, правио је неке мало шаљиве сцене и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели без штака?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Јесам касније после рата, у Краљеву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га питали – откуд ти на штакама, шта ти се десило.

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: У Краљеву сам, после рата тек...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада када сте га видели у Пећи, јесте ли разговарали?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не, не, није то била наша дужност. Наша је било само да спроведемо где треба да се јави, у чекаоницу, и даље су тамо сестре...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л` он носио гипс?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Ко је остао да мења? Ко је рекао Брадић да ће да га мења? Палибрк? Палибрк.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли носио гипс?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Верујте да се не сећам, зато што је то било...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви не знате да ли је имао гипс или не?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Знам само да је имао круту неку, да ли је била лонгета или гипс, не знам шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али преко тога је имао тренерку, како сте то могли да видите?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Зато што је ишао на штакама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ишао је на штакама?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, и била је круга, није могла да се савија нога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли стопало било у гипсу?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Верујте ми да не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са њим о његовој тој...?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не. Нисмо имали право да разговарамо, само лекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам приватно да ли сте разговарали. Не службено да узимате неку анамнезу, него приватно?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Тек после. После ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада? Тада када га видите у болници?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га Ви у то време познавали?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Ту смо се упознали, у Пећи. Ја га знам као Декија Пећанца. Ето, тако га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто – Пећанац? Зар он није из Краљева?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, Деки Пећанац, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте се упознали?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, нисам га знао уопште од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте разговарали због тих шала, или због чега?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да, зато што је био ту..., био је и један брица брица Саша, који нам је рекао нешто, Деки Пећанац, нисмо га знали уопште по презимену уопште, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са брицом?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, тај дечко, ту што нас је шишао, ту, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислио да је он нешто исто...

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не, не, него кажем, као што сам знао тог брицу из Пећи, Брица Пећанац, тако сам знао Декија Пећанца, е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брица Пећанац је био исто мобилисан?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да, да, био је ту тај брица у болници радио као..., не само за шишање, уопште...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте виђали Булатовића?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, можда сам га виђао ту у болници можда једно два, три, четири пута после када је долазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли седео са Вама, или само у пролазу?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Само је пролазио, долазио је вероватно на превијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте још упознали тамо?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Брицу, Дејана Пећанца, и кога још?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, упознао сам, има једна породица Шекуларци, њих сам упознао исто, њима сам помогао да се преселе овамо. То су четири сестре, ако је нешто то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питам. Само ме чуди да не знате зашто је он дошао у болницу.

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Па, нема то везе, знате колико рањених прође, повређених, рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујем, верујем, него сте са овим причали, упознали се и шалили се. Зато Вас питам. А Кордин Чедомир, је л` знате ко је то?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кордин Чедомир?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је доктор из Зрењанина, ортопед.

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Имали смо докторе из Војводине, из Новог Сада, из Зрењанина, али не знам по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л` знате овог Кордин Чедомира?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не знам по имену, верујте ми не знам. Знам Ивицу Маринковића из Краљева који је био хирург ратни, ми смо њему служили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Кордин Чедомир, он је нама рекао да је скупљао неко трофејно оружје? То не знате?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Верујте, да о њему не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко да пита нешто овог сведока? Не. Кажите ми, дошли сте аутом, то нам је рекао овај претходни сведок, Вашим аутом, вас двојица, је ли тако?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су трошкови?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Трошкови су..., па он мени трошки око десет литара. Тридесет, четрдесет литара да дођем из Краљева овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је путарина?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Нисам ишао на путарину, ишли смо на...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири хиљаде?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Ја сам донео рачун тамо колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте рачун горе, и колико је рачун?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Нисам дао, рачун је код мене, нисам ни знао коме треба ша да дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи, има рачун који ће предати служби за помоћ и подршку сведоцима, и наводи да је дошао аутомобилом, којим?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Са „Опелом“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Опел“ који?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: „Опел зафира“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старим колико?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Не знам колико је стар, то сам позајмио од кума, то ми је кумов ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, да не тражи трошкове путарине, па му суд досуђује, колико сте платили ако имате рачун?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Рачун је 5.900. А он ће да потрши, ја сам рекао, значи негде тридесет или четрдесет литара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас ја питам, хоће ли да потроши четири хиљаде?

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Да, да потрошиће, хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па му суд досуђује на име трошкова 4.000,00 динара.

СВЕДОК СРЂАН ОСТРУГНАЈ: Нисам ни знао док нисам дошао овде, тек су нам рекли малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За њега и за сведока Милојицу Алексића.

Значи, то Вам је за гориво, 4.000,00, што ће се сведоку исплатити на руке у служби за помоћ и подршку сведоцима. Ви можете да идете, хвала Вам што сте дошли. Ми ћемо да позовемо прво Дејана Булатовића. Значи, то су сведоци које је предложио Петронијевић. Изволите. Дobar дан.

Испитивање сведока БУЛАТОВИЋ ДЕЈАНА

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас већ звали, реците нам само, опет подсећања ради, име Вашег оца?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину рођења?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: 1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Офицер војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде ко је овде оптужени? То смо већ и прошли пут расправљали, познајете неке, Топлицу, и тако даље?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате. Не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор уколико би својим одговором неког од сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, па констатујем да се у судницу још увек није вратио оптужени.

Мало ћемо да сачекамо оптуженог, нешто га стомак боли. Вратио се. У судницу улази оптужени Николић Милојко.

Председник већа констатује да је сведок дао личне податке, да је упозорен, да је опоменут, да га суд подсећа на заклетву коју је положио.

Ви сте прошли пут, чини ми се, полагали заклетву, је ли тако?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас подсећам да сте се тада заклели да ћете да говорите истину, и да Вам кажем да су Вас сада позвали бранилац и оптужени Топлица Миладиновић, и бранилац Петронијевић због тога што кажу да ви имате нека сазнања о проблемима у такозваној Бањској чети. Да ли имате нека сазнања о томе шта се

дешавало у Бањској чети на почетку бомбардовања, значи одмах када је била мобилизација?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Проблема је било у свим јединицама, не у Бањској чети. И та мобилизација је ишла, хајде да употребим израз, доста тешко, било је ту несналажења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушамо Вас.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Мислим да је Топлица на неком од тих састанака износи проблеме, у почетку, мислим. Али шта конкретно, не бих могао да се сетим. Ако би ме рецимо подседили, можда бих се и сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би издвојили Бањску чету као неку чету у којој је било неких посебних проблема у односу на друге?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: У односу на оно где сам ја био, не. Мислим да је свуда било. А за њега, њему је то вероватно значило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је те проблеме требао да решава Топлица или неко други?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, пре свега он, а у томе је требало да му помаже и његова претпостављена команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је ко?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Команда војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову ти људи?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Комадант, њему претпостављени, то сам и прошли пут рекао, Антић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се о тим проблемима обавештава писмено?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, не, није то било писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се накнадно бележе ти проблеми?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: То би већ неко дуги морао да да одговор, рецимо оперативац, или тако...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви као, ево сада ће то рећи бранилац, као због места, позиције на којој сте били тада, они кажу да Ви имате та сазнања више него други?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не могу...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица то каже. Изволите, господине Петронијевићу, па идите, пошто нешто сугеришете, гестикулирате. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам очекивао да ми дате сведока, обзиром да је сведок на наш предлог дошао, како је по одредбама Законика о кривичном поступку, сем уводних података. Али не смета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сугерисао сам ово зато што сте рекли – они су рекли. Ако мислите на мене и на Топлицу, то није тачно. То сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да то расправљамо после. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Наравно. Господине Булатовићу, када сте помињали ово да је било неких проблема на састанцима, да не знате тачно о чему се радило, да ли можете да определите када је то било? Почетком, средином, крајем, или још боље, ако бисте могли да нам определите најјуже временско одређење за та догађања о којима се говори?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја мислим да је то сам почетак мобилизације. Конкретно, неких пет можда, пет до десет дана, у том неком периоду можда.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пет до десет дана од чега?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Од почетка мобилизације...тај период је било проблема у мобилизацији, почетни тај период.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када је почела мобилизација, да ли се сећате?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Непосредно пред бомбардовање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након почетка бомбардовања?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Непосредно пред.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када се завршила мобилизација, да ли можете да определите?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па ту, кажем Вам, значи можда, хајде сад ако баш толико прецизно треба да одредим...

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не морате ако не можете, ја Вас питам.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, не могу баш прецизно, али хајде, рецимо у том периоду можда пет дана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сада ћу Вас питати за неке конкретније ствари, да покушамо да мало временски сузимо. Када је први пут бомбардована Пећ, да ли се сећате? Војни објекти у Пећи?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Први објекат који је бомбардован је магацин у Белом Пољу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате када се то догодило?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Мислим да је то било неких седам дана након НАТО агресије, почетка НАТО агресије.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако је НАТО агресија, као ноторна чињеница, почела 24-ог, односно бомбардовање почело 24-ог...

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: То је крај марта, почетак априла, тако нешто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, крај марта, почетак априла. Седам дана би, по рачуници, било 31.?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Вероватно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 31.март. Да ли је било губитака на страни Војске у том тренутку? Говоримо о првом бомбардовању, о коме говорите да је био седми дан од почетка рата?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па тог дана су погинула мени два драга човека, и пријатеља, могу рећи – Макић Драган, капетан, и Стошић, мислим да је био поручник. Мислим да су они прве жртве тада.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Они су погинули од бомбардовања, колико сам разумео?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Од последица бомбардовања. Они су горе, мислим, у том реону се нашли, а како су се нашли, зашто су ишли горе сад то не могу да се сетим, али су наишли на те касетне бомбе, и од дејства касетних бомби су погинули. Оно што знам. Ја нисам био горе на лицу места.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сам Вас добро разумео, прво бомбардовање је било 31., и они су у том бомбардовању погинули?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја мислим..., да, тог дана, тог дана сигурно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад у односу на тај датум хоћу да покушам да Вам помогнем да се ближе одредите. Да ли можете у односу на тај дан када је било бомбардовње, да се сетите када су ти састанци били, или састанак, о коме сте Ви малочас споменули овде?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, ја мислим могће пре тога. Пре тога. Могуће, пре тога.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико пре тога?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, не бих баш могао са сигурношћу, можда пар дана, дан, два. То је било у току. Мислим да је тих дана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Углавном, ако сам добро разумео, Ви знате да је Топлица говорио о неком проблему Бањске чете?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Колико се ја сећам, јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли ишта ближе о томе, или не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л` само у Бањској, или и некој другој, сам ја разумела, да је о другим говорио, не само о Бањској? Да је о свим говорио. Јесте ли рекли – у Бањској, или у свим четама.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање је било само за Бањску чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да питам шта је малопре рекао. Је ли говорио о свим четама, или само за Бањску?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја сам одговорио да се сећам да је он причао о томе, а не сећам се конкретно детаља, не могу да се сетим. А да је било проблема и несналажења у току мобилизације, било је у свим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам јесте ли малопре рекли за све, или само за Бањску.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Рекао сам за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ја нисам разумео ову Вашу интервенцију, мораћу поново да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ако сведок памти...

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То што се сећате да је Топлица Миладиновић говорио о неком проблему мобилизације, да ли се то односи на Бањску чету?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја мислим да да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миладиновићу, имате ли Ви неко питање? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам пар питања. Када је мобилизација завршена?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Кад је тачно мобилизација завршена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је завршена мобилизација?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, мобилизација је процес који је трајао више дана. Ето.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је завршена пре бомбардовања, или је закачила и бомбардовање?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, било је да су се још одазивали у јединице и после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико после тога?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, кажем, ја сам пре рекао, можда неких пет, десет дана можда, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кома припада Бањска чета формацијски?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Бањска чета, ја колико знам 177. одреду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате која је зона одговорности тог одреда?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Знам зону одговорности војног одсека. И она се поклапала са административном поделом општина Пећ, Исток, Клина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је одреда онда имао војни одсек 5?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли који су?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: 177. Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако кажете...добро, завршите, извињавам се.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Мислим да је Исток 69-ти. Клина, нисам сигуран, мислим да је 80-ти. И Ђаковачки, њему се не сећам, не могу сада да се сетим формацијског назива, мислим да је 113-ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте да је одред покривао административну територију општине?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Одсека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одсек је рекао.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: За одсек причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Административну територију Општине Пећ који одред је покривао?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, ту је формиран 177 одред, на територији Општине Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту сада спадају село – Захач, Пављан, Љубенић, Ћушка?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја мислим да они административно припадају Општини Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако они административно припадају Општини Пећ, а ли та села која смо сада набројали представљају зону одговорности 177-ог одреда?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ту нисам сигуран из разлога јер не знам...зона је један шири појам, и она је била, како да објасним то, њу је имао војни одсек. А одреди, одреди су имали...извините суше ми се уста, дијабетичар сам, па мало...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам добро?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Добро ми је, добро. Мислим да су одреди по плану употребе имали своје задатке, размештаје. Не знам, не бих могао да дефинишем то сад баш са сигурношћу, да ли је имао зону и докле му је била зона, то хоћу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајдемо сада овако. Када кажете да је зона одговорности заправо шири, ја сам тако разумео.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Шири појам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да је шири појам и када је територија одговорности у питању? Дакле, поред ових ових села, она је обухватала и нешто шире, или нешто уже?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Бојим се сада да Вас нисам разумео добро, а слушао сам Вас пажљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи овако. Рекли сте да зона одговорности 177-ог одреда обухвата села која смо набројали, то су Ћушка, Пављане, Захач, Љубенић, и даље нисте набројали ништа. Је ли то тако?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Ја сам рекао да је то зона Општине Пећ, административна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА ОРГАНИЗОВАНИ КРИМИНАЛ А моје питање је било да ли је то и зона одговорности 177. одреда, а Ви сте онда рекли да је зона одговорности шири појам...

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: И да је имало...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А моје питање гласи, на ту Вашу констатацију, - шта то значи?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: И да имао војни одсек зону одговорности. И да је та зона одговорности војног одсека била, општине Пећ, Ћаковића, Дечане, Исток, Клина. И да је на тој територији вршио мобилизацију војно територијалних одреда који су имали своје планове употребе, али касније у тој зони, касније у тој зони су долазиле и активне јединице које су...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте. Причамо само о 177. одреду.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Добро. Не могу ту да Вам дам са сигурношћу одговор која је зона 177. одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете да ми кажете одговор на питање да ли је зона одговорности шира од ових села, или уопште не можете одговорити на то питање?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не могу да дам са сигурношћу одговор која је зона 177. одреда. Знате зашто? Зашто што сад кад размишљам, рецимо одред у Ћаковици је имао једну чету у Дечанима. Да ли ме разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Одред у Пећима имао једну чету у Бањи. Не знам сада да ли Бања припада Пећи или Истоку, ту баш нисам сигуран. Зато Вам кажем, а волео бих да тачно одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једном ћу Вас питати, да ли сте сигурни када је у питању село Љубенић? Чије је село Љубенић, ког одреда?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не, нисам сигуран. Знам да је негде на пола пута између Пећи и Дечана, то знам, али коме припада – не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Захач, Павјан, Ћушка?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: То је овамо доле. Припада Пећи, кажем, припада Општини Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А село Љубенић, је л` припада Општини Пећ?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Е, то нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се зона одговорности може делити тако што ће се неки регионални пут поделити на два дела, па лева страна пута припада једној зони, друга страна пута припада зони одговорности друге неке јединице?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: То не знам. То не знам, то је већ ствар комаданта. Ако он рецимо узме пут, или реку, или неки превој да искористи као неки орјентир за...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може једно село да се подели на два дела, па пола села припада једној јединици, пола другој?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, када кажете, те административне поделе и тако даље, да ли је постојала у овим селима за које је тужилац питао, или у неким другим селима административна подела тако што се село дели на, рецимо по средини или по неком другом делу села, па један део села припада једној општини, а други део села некој другој?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Не знам за такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми шта значи то када кажете – не знам која је зона била за 177. одред. На коју зону мислите?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па, нисам сигуран да ли је уопште имао зону. Зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која зона? Шта је то – зона чега?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Територије неке, причамо о територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то зона чега? Како се зове та зона?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Па оне се у војничкој терминологији најчешће користи као зона одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи – зона одговорности?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: То значи, зона где та јединица физички борави на тој територији и где може да буде употребљена на тој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи – зона размештаја?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Конкретан размештај јединица, значи где ће...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се зона размештаја и зона одговорности увек поклапају, или не?

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: По мени – не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се у то доба на том терену...

СВЕДОК БУЛАТОВИЋ ДЕЈАН: Извињавам се. Значи, у оквиру зоне одговорности, зона размештаја је ужи појам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли некада је било тада у то доба да се јединица и то значи интересује нас само 177. ВТО да се размести ван своје зоне одговорности?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко други, некак друга јединица размештена у зону одговорности 177?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Била је бригада из Краљева, она је била у Клини, 125. је била делом на територији Пећи, седма бригада је била на територији општине Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас интересује само да ли је неко други био размештен?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 125.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али 177. је био претпочињен 125?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па ту је неко претпочињавање урађено крајем рата госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем рата?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки други ВТО који је био у одсеку тог Војног одсека Пећ имао проблеме у мобилизацији или проблеме у комуникацији међу људством и тако или само 177?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па било је свуда тих проблема. Ја се сећам да смо, сећам се да је команда морала да упућује војну полицију ради привођења неких резервиста у Ђаковицу и у Клину, чини ми се да је најмање проблема са мобилизацијом била у Истоку, колико ја сад могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко други од команданата износио те проблеме на састанцима као Топлица?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не само командант, износили су сви то свако по свом делу, позадинац по свом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли неко други, кажите нам још неко друго име да је износио на састанцима проблеме?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Кажем да командант у Истоку, мислим да није, чини ми се сад да није, мислим да у Клини јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је то?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја колико се сећам тад је био Дабижевић капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко има још нешто да пита?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. Господине Булатовићу, 177. Војно-територијални одред и уопште војно територијални одред у коју категорију јединице спадају?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па нису у саставу већ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли то активни састав?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Резервни састав.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У којим ситуацијама се резервни састав активира?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Команда војног одсека броји неких тридесетак људи, то су активни официри и цивилна лица и они су на знак мобилизације, значи формирали све ово остало, позивали резервни састав и осим можда команданата или заменика у тим оредима ја мислим да је све био резервни састав.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте чули за термине „А“ формације и „Б“ формације и ако јесте шта то значи?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Јесам, мислим јесам за „А“ формацију, значи јединице које су спремне за употребу у врло кратком временском периоду.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За какву врсту употребе?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Које могу бити брзо мобилисане и употребљене на правцу у складу са планом и употребом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је деформација или јединица „Б“ формације?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: „Б“ формације би требало да буду, значи војно-територијалне јединице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, о њима говорим. Је ли су то борбене јединице или јединице које су намењене нечем другом? Ако је нечем другом да ли знате чему?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не нису оне борбене јединице, војне-територијалне јединице мислим да сам и прошли пут објашњавао оне су биле намењене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је прошли пут било.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Оне су намењене да обезбеђују те виталне објекте од значаја за живот становништва на том делу територије, у том граду, месту итд., да обезбеди мобилизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Топлица Миладиновић има питања? Да ли сте евидентирали можда неке догађаје 01. априла у селу Љубенић?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите, да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли, колико су трошкови?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја само два питања, не могу да се сетим да ли је команда војног одсека водила дневник, ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни одсек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Команда војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећам се да је то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми баш имамо у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао прошли пут.

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Објашњавао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није згорег да кажете да или не, води се ратни дневник или не?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја нисам имао увида у то, то је ствар команданта и нисам имао увид у то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том војном дневнику за дан 27.03.1999. године уписано је да се 177, ако дозволите да предочим то што пише у војном дневнику под датумом 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уписано је да се 177. ВТО Пећ претпочињава 125. мотризованој бригади, из чега следи закључак да је 27.03. то урађено, а Ви кажете крајем маја?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја остајем при томе и мислим да је крајем маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна човек. Добро. Питала сам колико су трошкови за Ваш долазак данас у суд ако их тражите?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја сам приватним аутомобилом дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то километара, колико је то гориво?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: 120 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то гориво?

СВЕДОК ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Путарина 350 динара и гориво не знам можда 15 литара, појма немам, 2.000 динара, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок трошкове тражи за долазак у суд од Крагујевца и повратак и то приватним аутомобилом и то 2.000,00 динара, па му суд ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара на име трошкова доласка у суд и издаје му се потврда о присуству данашњем претресу за посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли, можете да идете. Док чекамо сведока Милана Ивичића ми ћемо да замолимо оптуженог Булатовића. Дођите овде Булатовићу. Да ли можемо да завршимо, је ли Вама нешто није добро како ми сигнализирају, о чему се ради?

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Мислим, добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да издржите још ова два сведока?

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Могу, могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да Вас онда погледа доктор, ако не направићемо паузу.

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Није проблем, може, може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих рекао да је под утицајем алкохола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није под утицајем алкохола.

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Дајте ми одмах да радим тај алко-тест или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се расправљате, питам Вас како се осећате, да ли можете сада да завршимо ове сведоке или да одмах направимо паузу?

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Можемо да завршимо. Молим Вас ово да сам под утицајем алкохола можда је неко други, али ја сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Ја ћу сада да.

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ово је срамота, молим Вас да ме неко назива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно човек у тој позицији да се води поступак.

ОКР. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Много смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вичете, вратите се сада, не нервирајте се додатно да саслушамо још ова два сведока, односно да их испитамо. Шта прича сад? Господине Булатовићу, то се сад уопште у овом поступку не утврђује, молим Вас да се не нервирате. Тужиоче, водите рачуна како причате са људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прихватам критику, неће се поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То суд људи, а не ко год тужилац тужи то је. Ког тужилац тужи то ти је стандардно доказивање. Изволите.

Испитивање сведока ИВИЧИЋ МИЛАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ивичић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте већ били овде, али не могу да се сетим тачно ког датума, ако Ви памтите.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Фебруара месеца прошле године 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супер. Са подацима као у списима предмета и то 23. фебруара 2012. године. Нема никакве промене у Вашим личним подацима?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вас опомињем да сте дужни да говорите истину, да је лажно сведочење кривично дело, да морате да одговарате на питања, али да можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је то упозорење које сте чули и раније и ја Вас подсећам да сте онда када сте били положили заклетву, то је то, а сада је поново предложила одбрана Топлице Миладиновића да Вас позовемо због догађаја опет оно на почетку рата итд., па ћу ја да Вас питам да ли се нечег сећате посебног с почетка рата неких проблема који су били у 177. ВТО?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Посебних неких проблема сви што су били то су били редовне активности неодазивања војних обвезника, зваће, шаље, привођење тих војних обвезника што их нема, то су нормални проблеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво привођење војних обвезника?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па по закону војни обвезници који се нису на пример одазвали, нису поднели захтев за одлагање, а по Закону о војсци Србије тада они се приводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било проблема око мобилизације?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Свака мобилизација има проблеме и тад је било проблема, то су уобичајени, не знам неке посебно проблеме, значи нормални проблеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оптужени Топлица морао да иде негде на неки договор или на неку интервенцију приликом тих решавања тих проблема кад су се појавили па да иде негде?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он као непосредни извршилац мобилизације, значи имао је своју јединицу на два мобилизацијска зборишта, тј. на два места. Једна је била у Пећи и једна чета је била у Пећкој Бањи. То Пећка Бања поред Истока. Између осталог ови редовни проблеми су били у Пећи, то је сам решавао а око формирања у Истоку пошто Истоку је касније формирана та јединица, јер није могла да буде на два места, то је после 5, 6, 7 дана, не знам тачно, знам да је у Истоку формирана јединица и да су тамо командант, заменик посвађали се нешто, нису били у добрим односима и знам да је ишао то да сређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да, као командант јер то је његова јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад је ли били Пећ, Исток, Клина, Ђаковица или како је то, тако сам ја схватила ВТО, Пећ, Исток, Клина, Ђаковица?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Војни одсек је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ВТО Пећ, Исток?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Одред је био само у Пећи и у тој Пећкој Бањи, једна чета је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу. Петронијевић Вас је предложио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Ивичићу, Ви сте овде били као сведок, изнели сте одређена сазнања и ја ћу се трудити да се не понављам, али подсетите нас који сте чин имали, и коју сте дужност обављали у марту месецу 1999. године пре почетка и у току самог бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 1999. године био сам у чину капетана прве класе на дужностима начелника за мобилизацију и ратну попуњу Војске Југославије.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви били активнко војно лице?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да и дан-данас сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Познајете Миладиновић Топлицу?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који је он чин имао тад?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он је тад поручник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он био по дужности?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Миладиновић Топлица је непосредно пред рат дошао и постављен за команданта 177. војног територијалног одреда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад кажете војни одсек, шта подразумевате под војним одсеком, шта је то војни одсек?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Војни одсек то је војно-територијални орган, Војни одсек Пећ је војнои-територијални орган који је захватао територију општина Пећ, Исток, Клина, Дечане, Ђаковица.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је било одреда војнотериторијалних на том терену, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: У свакој општини је био по један, то значи 4, с тиме да у Дечанима је био одред и Ђаковица, а у Пећкој Бањи је била чета из Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад говоримо о периоду НАТО агресије, тј. рата, тј. бомбардовања да ли су то једине војне снаге које се налазе на територији Вашег војног одсека, кад говорим о територији, говорим о територијалном термину, дакле на подручју Вашег војног одсека или је било и других јединица?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: На подручју комплетног војног одсека можда ћу погрешити у неку бројку али могу да кажем да је било око 21 јединица Југословенске народне армије, припадници МУП и припадници Министарства одбране, што није било све са територије Војног одсека Пећ него је било и са територије Митровице, Краљева, Крушевца.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако се добро сећам из Вашег излагања прошлог пута, Ви сте били задужени, односно били сте главни за мобилизацију на нивоу војног одсека, је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: На нивоу Војног одсека Пећ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, малочас Вас је председница већа питала око догађаја у Пећкој Бањи, односно јединици која се тамо налазила, која је то јединица била формацијски у односу на 177. одред?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: У односу на 177. одред то је била једна чета и то трећа чета од 178. одреда Пећ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сећате ли се ко је био командант, односно командир те чете, извињавам се?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Дашић је био командант, командир.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то Јовица Дашић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Јовица Дашић, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате неког проблема у вези евентуалног постојања неких неспоразума између њега и неких других старешина?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па био је тај проблем није само био у Пећи био је и у Ђаковици, у Истоку и заменика и командира, пошто су обадвојица резервне старешине то је практично ти проблеми су у почетку доста се односили на међуљудске односе и исти пренети из цивилства, повлачење униформе, тако да после 10,15 дана то је већ све било регулисано и није било више.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Ивичићу, ја ћу бити конкретнији да се усредсредимо само на овај део који нас занима. Дакле, трећа чета, 177. ВТО одреда чији је командант Миладиновић Топлица у оквиру Вашег војног одсека тзв. Бањска чета, да ли можете да се сетите кад је почела мобилизација, кад се завршила и кад је настао овај проблем о коме говорите? Мислим на ово што сте рекли неспоразум између команданта?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Овако, мобилизација, значи кад је почела још 1998. године мобилизација се ставља у свим јединицама, од начелника за мобилизацију Војног одсека Пећ, она је у свим јединицама од 1998. године спровођена а тако да је дошло кад су дошли на ред војни одсеци, војно-територијални органи војних одсека онда је почела специфична за ту пећку, за ту ђаковачку.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите господине Ивичићу, 'ајте немојте замерити, нико од нас није одве војни стручњак, није официр, ја нисам чак ни официр у резерви, немам чак ни чин заставника, односно пардон разводника као најнижи чин и немојте ми замерити што употребљавам неки термин који није одговарајући. Мислим на ратну мобилизацију, дакле не на мобилизацију уопште и на сва догађања доле?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Добро, ратна мобилизација значи кад је почела у 177. одреду прво је, то је било 24. негде је завршавано, 25. она је завршена у општини 187. одреду, а касније је после неколико дана, не знам тачно колико дана је вршена мобилизација у Бањи, где је било људство из околних села у тој Бањи, Пећкој Бањи из околних села и да наводно се чуло да је дошло до свађе команданта и заменика и да је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је то било отприлике у Бањи, датум?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли временски да одредите кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па можда могу да, ја сам у Бањи ишао 25, 26, 27. на пример, знам да сам ишао тамо да видим колико је то, пошто сам ишао у Исток да проверим овај одзив како се мобилише и онда сам свратио у ту Бању да видим шта раде, како је, све је то било нормално, скупила се резерва уз обичајне предлоге, проблеме кад долазе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите кад кажете 25, 26. и 27. је ли то више пута или једном у та три дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није завршио.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Једном у та три дана сам био. После тога Миладиновић Топлица је завршио у мобилизацију дела свог одреда у Пећи, десило се, добили смо задатак да ја дођем да видим Топлица како ће да настави ту мобилизацију у Пећкој Бањи и после тога да не идемо у Исток него да идемо у Клину да видимо како се тамо спроводи мобилизација. Ми смо кренули негде око 8, пола 9, два пута смо стали, чини ми се два пута да сам морао да стајем због бомбардовања од ових одозго, дошли смо тамо, погледао сам, начуо сам неке разговоре, мислим да нисам присуствовао али ја знам да је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам причати о разговорима.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Због чега је дошло до тих свађа између та два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је пошао, ко је ишао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па разлози због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко је ишао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја сам ишао са својим возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је возио?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Возач, шеф кафане Миле Закић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Миле Закић, био сам ту, погледао, упознао људе ко је Топлица, зашто је дошао, рекао му да настави даље са радом и док то не заврши да се не враћа назад у Пећ. Ја сам продужио даље у Клину, у Клини сам прегледао то шта је, како је и вратио се назад за Пећ. Топлица је дошао пре пада мрака сутрадан пошто имали смо наређење да пре пада мрака морамо да стигнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан се вратио, не истог дана?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не, не, он је сутрадан се вратио, није могао све да заврши, а у току ноћи је био забрањен покрет. У покрет су ишли само они који су имали дебело обезбеђење и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан сутрадан о коме говорите је ли сте имали неки састанак након Топличиног повратка?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Након Топличиног, састанци, састанци су били ујутру редовно информисање, увече и по потреби између. Увече је било то реферисање где сам ја реферисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само за тај дан Вас пита, немојте уопштено да нам причате, само тад Вас пита да ли сте имали то је то.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Тај дан смо имали увече састанак где смо реферисали ја за стање у Клини, попуњености, морала и остало, како је војска. Топлица је реферисао за стање у Пећкој Бањи и после је он остао са командантом, не знам с киме још, остало је њих 3, 4 да виде тај ресторан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када говоримо о неспоразуму између, дефинисали смо ради се о Дашић Јовици командир. Да ли можете да се сетите име тог другог официра?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не могу да се сетим, али знам да је нешто Петровић, Перковић тако нешто, подсетило ме баш то презиме на њега, тако нешто се презивао, Перковић, Петровић, тако нешто.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли би Вам нешто значило презиме Петрушић, да ли је могуће да се тако презивао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Могуће.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он формацијски био тај човек о коме говоримо?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он је био заменик командира чете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јовица Дашић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хајдете да покушамо временски да се одредимо мало боље. Да ли се сећате када је прво бомбардовање било Пећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га само да ли зна отприлике који датум, кад је то било, кад сте ишли то, је ли знате који датум отприлике?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Први пут сам ишао 26, 27, а други пут је било после 3, 4 дана, то је можда било 30, 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли постоји било шта што би Вас асоцирало на то који је то датум?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па ја кад сам се. Кад сам дошао било ми је рањено два моја велика пријатеља и двојица колега су погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и када се то десило?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То 31. марта, тад су Стошић Врањанац и Макић Драган он је да ли беше командант за позадину или командант за чете тенковске, отишли су да гледају касетне бомбе и поклопили их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се Ви вратили они су били живи или су рањени само?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не, не, они су погинули на лицу места спржени, ништа од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су они погинули?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Али то је мислим било пре подне, ја сам дошао око 4, пола 5 увече и одмах су ми рекли.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то био тај дан о коме говорите Ваш боравак у Пећи са Топлицом, затим Клина?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То је кад сам ишао у Пећ, Топлицу оставио из Пећи у Пећку Бању, Топлицу оставио у Пећку Бању и отишао за Клину.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то сад можемо дефинитивно да закључимо да је у питању 31. март 1999. године?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја мислим да је то тај датум.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми следеће још, овде се водило речи о зони одговорности, шта је то зона одговорности? Можда смо ми опет употребили неки нестручан термин, ја се оглађујем од тога, али ми нажалост нисмо овде војници, судија још мање.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Зона одговорности је значи најчешће ниво јединице, ниво бригаде који добија да обезбеђује по разним борбеним активностима и осталима на тој територији. Зона одговорности се обично додељује бригадама, а задаци се додељују одредима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми конкретно војно-територијални одред 177. је ли имао своју зону одговорности?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 177. одред није могао да има зону одговорности он је само могао да има извод из војног одсека шта обезбеђује са конкретним задацима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи појасните нам?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: На некој територији, конкретно за војни 177. одред он је добијао задатке шта ради на територији општине Пећ, шта ради на територији општине, тј. Пећке Бање. При томе ти задаци су се значи односили на обезбеђење објеката, људства, средстава, предузећа и извршавање задатака по захтеву неке јединице која се лоцирала на тој територији.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи извршавање задатака по налогу неке јединице која се лоцирала на тој територији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви већ раније ово сведочили овако?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не понављамо, нема потребе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само да, обзиром да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо само за овај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то конкретно значи, ако сам ја разумео, а Ви ме исправите, да војно-територијални одред, један одред нема зону одговорности већ део зоне одговорности у оквиру војног одсека, у оквиру зоне одговорности војног одсека?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Мора тако да се каже.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли поменули извод, па то ми није било јасно шта значи то извод, извод из чега?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То се односи, значи Миладиновић Топлица као командант војног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите прво теоријски па онда ћемо да вратимо на Топлицу. Кажите извод то, како би то било у војном смислу, Ви сте завршили војне школе, рецимо неку дефиницију?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ево овако, могла би да буде на пример могла би да буде дефиниција да ја читам књигу са 10 листова, први лист је на пример судство, други је адвокатура, трећи је војска, четврти је пољопривреда, ја добијам само ово што се тиче војске и остало ме не занима, не знам, не могу да причам о ономе што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, извод подразумева шта?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Извод у војсци добија тај старешина са својом јединицом што се односи искључиво на њега да се не би оптерећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писани документ?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писани документ који садржи шта, списак надлежности, територију надлежности, списак послова, шта?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То је наређења која треба да извршава општа, значи наређења која треба да извршава на територији где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли се Топлица ту разликовао од других?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је чисто значи причате нам о неким војним принципима, да, војној доктрини. Шта питате ту у вези чета?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја јесам питао судија шта то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведочење значи он човек сведочи о својим сазнањима, то су неке војне ствари, знате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: О.к. питање је моје било усмерено на извод, шта то значи извод, кажете он није имао зону одговорности, он је имао извод, то сам Вас питао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Јасно је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извод из чега, катастра, матичних књига, чега?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Извод из упутства за употребу војног одсека Пећ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то подразумевало и одређену карту, територију и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: И у том изводу за употребу има карта, има наређење са задацима и обавезама, и има циљ како да се то уради и има како на које проблеме ако се наиђе, како се решавају ти проблеми, има нацртано где му се шта налази.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, сад ми реците, да ли је та територија на којој је требао да обавља те активности одред 177. ајде конкретно да не идемо у теорију, него конкретно да будемо усмерени на 177. ВТО одред у Пећи, дакле да ли је та територија била зацртана једном и непромењива, а ако се мењала како се на који начин и због чега мењала?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: По отварању плана, по добијању плана употребе где има тај извод са својим задацима које је Топлица добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговорите да ли се мењао или се није мењао, то је то, да или не.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: У зависности од ситуације мења се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е шта мења, каква је то ситуација када кажете, које је то ситуација која условљава мењање територија на којем се налази?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Проста ситуација мобилише се друга јединица која је већа по рангу и која је јединица која се употребљава на територији, заузме део те зоне одговорности где се налази Топлица, његове снаге, Топлица је дужан одатле да се помери и да то препусти њима, они одговарају за све, за стање на тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да неко други заузме његову територију молим вас да уђе неко и заузима територију нечију, па ваљда то иде по наредби, ваљда се то зна, неће ваљда једна иста војска да заузима територију сопствене војске? То онда није заузимање, то је неко размештање, то није заузимање територије молим вас. Не, нисам

разумела, питам га шта то значи да нека друга јединица заузме територију на којој је Топлицина јединица.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ево могу ли да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није ОВК на пример пошто је он ратовао са ОВК.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Јасно, јасно, ради се о нашим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда се неко други тамо упути и размести, а не заузима ту територију.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Шапуће па...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко шапуће?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам не шапуће. Ометају вас господине Ивичић, Стругар Вас омета. Немогуће Стругар да омета некога, то је немогуће.

АДВ. СТРУГАР: Извињавам се часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ништа, ништа.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Значи зона одговорности пример у Пећи, Топлица Миладиновић је на пример поставио једно одељење да чува параграф са хотелом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Дође јединица на пример специјална бригада са својим људством, спусти се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пошаље Топлицу?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Топлица повлачи своје људство докле год су они ту, док се ту налазе, не може да се меша у њихов састав пошто они имају друга наређења, друго да извршавају и борбене задатке, а Топлица је ту да им обезбеди да они на ту локацију на коју долазе, да могу да дођу мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што су њихове надлежности другачије.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда они не заузимају Топлицину територију него врше одређене надлежности и облашћења ту на тој територији, а Топлица пружа подршку је ли?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Пружа подршку колико му они дозволе, значи ако тражи од њега нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно њихова овлашћења су већа.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то има везе са статусом јединице, конкретно војно територијалним одредима и резервним статусом, овај статусом резервиста, односно А и Б формације и њиховим овлашћењима?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па А, та формација, то се односи пре свега на јединице које су биле у простору, постоје јединице које су извршавале борбена дејства 125. бригада, 68. тамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који је статус, која је ознака тих борбених јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немоте тако опширно, Ви се потпуно се расплинете, одговорите конкретно на питање, ја уопште не знам сад како сте дошли до тог одговора. Значи пита Вас господин Петронијевић да ли то има везе са типом

јединице, да ли је А или Б формације, и одговор је не примера ради него да ли има везе или нема везе?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Има везе, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има везе и зашто је Б формација то сте причали раније када сте били?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Б формација служи да обезбеди тим активним саставима да могу да извршавају тежишне задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Ивичићу, 31. сте се вратили и чули да су ови људи страдали и ова да су двојица, значи двојица су страдала а двојица рањена ако сам добро разумео?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Из других састава су ова двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да одговарате.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте сутрадан били у Пећи, 01. ајде када смо дефинисали да је ово 31. да ли сте 01. били у Пећи?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Био сам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте 01. имали неке састанке у поподневним сатима и ако јесте какве?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Поподне 01. кажем 01. поподне је било реферисање команданту о стању у војно територијалном одреду.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је реферисање о коме сте причали на почетку Вашег сведочења?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је значи било 01. поподне?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То је било 01. поподне кад се Топлица.....

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је на том реферисању било ко поменуо било какав проблем, догађај или било шта у селу Љубенић и ако јесте ко?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Није ми познато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам да ли јесте или није, да ли знате нешто о томе или не?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Миладиновић да ли има питања? Миладиновић Топлица нема. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одмах да се надовежем на 01.04. да ли је уопште, да ли Вам је познато да ли је била нека акција на потезу Љубенић – Стреоци?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Што се тиче војног одсека није било акција, а што се тиче јединица које су се налазиле на тој страни то не знам, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да или не?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте 25, 26, 27. ишли у бању да ли је тада ишао Топлица са Вама?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја сам један пут ишао у бању у те дане и други пут сам ишао 31. мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад први пут кад сте ишли између 25. и 27. је ли ишао Топлица?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Није ишао, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је онда ишао Топлица у бању са Вама?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 31.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 30 и?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он путовао са вама у истом ауту, или је имао посебно возило?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он је ишао у посебном возилу пошто сам ја настављао даље, а он остаје са својом јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кад се вратио?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Вратио се сутрадан пре пада мрака, предвече, то мислим да је било око 4, пола 5.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је овај 177. одред којим је командовао Топлица био у неком тренутку претпочињен 125. моторизованој бригади?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То сам и прошли пут навео, датум тачан не знам, али сви одреди су били претпочињени бригадама и 177. је био претпочињен 125. бригади, мајор Јовић Светозар је ишао испред команде војног одсека да координира рад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте одговарали на питања о надлежности и територијалној надлежности овога Топлициног одреда, па сте рекли то је неки извод зоне одговорности, али то је неки извод како сам ја разумео, да ли у надлежност, ја ћу Вас питати конкретно, да ли у надлежност вода 177. вода спада контрола објеката у селима Захаћ, Ћушка, Пављан и Љубенић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не. Контрола у објектима у тим селима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то условно можемо да кажемо да је то била зона одговорности, не одговорности него зона коју је покривао територијални одред под командом Топлице?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ви знате.....

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам али.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја би морао то мало, могу ли мало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, не знам шта?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте. Значи прво одговорите са да или не, а после ћете објашњавати.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговор је да или не?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које објашњење имате, да ли ту нешто има што специјално треба да се објасни, одговор је да.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Одговор је да, али због чега кажем да, зона која се овде помиње значи било где на тој зони ако не....

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, само да Вас прекинем, опростите молим Вас, кад кажете да, је ли то....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, нека објасни питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да је 177. ВТО под командом Топлице био одговоран за ова села о којима причамо? Тако је гласило моје питање и Ви сте одговорили да, да ли то значи и то?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја сам одговорио да на оно претходно питање и могу да га објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде објасните.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: А сада....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта ћете да објашњавате, шта захтева посебно објашњење? Немојте да нам објашњавате, за сада, тужилац је ли Ви разумете одговор да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем одговор да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам треба објашњење питајте, суду није потребно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, интересује ме сада ово конкретно питање које сам поставио. Добро, немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Хоћу да Вас питам шта сте радили 07. априла, 07. априла, да ли то памтите?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: 07. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тад неких проблема? Не можете да се сетите? Знате шта је тада 07. априла?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Кад бисте....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је 07. априла?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славите славу?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, онда ништа. Тада су „Благовести“ па реко ако памтите ово можда и то памтите, хоћу да Вас питам још нешто само, да ли када кажете да се добију те мапе, размештај и све то, као нека та што кажете наредбе и остало што се односи на један одред, тај ВТО, да ли се то налази у нечему посебно спаковано?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То се налази спаковано у запечаћеној коверти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коверти?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да, која има пет печата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се налази у некој кутији?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Налази се и у кутији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим да ли је оптужени Топлица као и неки други командант добио ту кутију у којој је све што се тиче његовог одреда и све што му је потребно да има?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како изгледа та кутија? Где, ко то њему даје, разумете? У ком тренутку он то прима?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Овако, постоје две ствари које он узима, две ствари, једна је план мобилизације, једна је план употребе, он одлази са свог командног места где се налази у команду војног одсека где узима план мобилизације, то је фасцикла као ова овде, са прилозима, наређењима, толике дебљине плус још једна толика фасцикла исто где има шта пише да пише, и добија две кутије оволике или оволике или оволике у зависности колика је јединица, оволике дубине где се налазе картони од свих војних обвезника који су распоређени и то само искључиво јединачни картони и плус добија уз то има своје прилоге од списка за исплату дневница, списка војних обвезника, ратне јединице где су распоређене и спискови наоружања, све то изузима из војног одсека. То стоји....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то стоји физички у неком орману, сефу, у чему?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: То се налази у посебној просторији које је под кључем и катанцем и у посебној каси где има приступ само човек који по наређењу команданта изузима и предаје уз потпис та документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је то дао Топлици, ако му је дао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ако му је дао, требао је да му да мајор Јовић или онај ко га мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ако је Топлица, како је могуће да он добије то и да то све буде тако по пропису, а да претходно не добије наредбу, како је значи то могуће да он добије то, а да претходно није добио наредбу да је постављен на то место? Писану, не само усмену, је ли то могуће?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Могуће, зато што у војсци, то сам и прошли пут рекао, значи он усмено извршава наређење, а писмено следи и добиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добије ово сва та документа.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: О изузимању документа, он је све то узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко пијање. Шта сте хтели малопре, изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу морати да поставим ово питање које сте спречили тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А то је дакле конкретно ја ћу поставити питање и у односу на период и у односу на место, да ли је село Љубенић 01. априла 1999. године било у изводу зоне одговорности 177. ВОТ? Дакле говорим о селу Љубенић, 01. април 1999. године?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ови су погинули 31.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је уопште у току рата Љубенић био у том изводу зоне одговорности 177. одреда?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Цело време се налази значи на скици, на мапи 177. ВТО-а али тада су били оклопни батаљон мислим да је био на том реону и ту Топлица није имао шта да тражи. Били су и са једне и са друге стране пута, Миличко Јанковић мислим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када су у питању села Ћушка, Захаћ и Пављан, питање се односи на дан 14. мај 1999. године, исто питање да ли је то било у изводу ВТО 177. одреда, та села?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја колико знам за ту Ћушку нисам ни чуо док није ово формирано и док нисам позван на суд, али колико сам упознат то је држала милиција и држали су ови да ли је била лака бригада ова 58. знам да није ишао, на зони одговорности 177. јесте али које јединице су биле ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У том периоду не знате?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми колико се село Бања налази од Пећи?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Село Бања, па 22, 17-18 километара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где се у односу на село Бања географски налази село Љубенић, опет у односу на град Пећ?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па у односу на град Пећ са десне стране.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи са десне?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Од кад се крене, чекајте, чекајте, можете ли географски да дате по исто, запад, север, југ, па онда да лоцирате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ка неком већем граду.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Пећка Бања се налази према истоку, она је на почетку уласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Љубенић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: А Љубенић се налази према Дечану и Ћаковици.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли то на истој или на супротној страни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то исти пут или није?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колика је удаљеност сада по вама између Пећке Бање и Љубенића?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па између Пећке Бање и Љубенића ако се иде путем то је око 25 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сада ћемо, колико ћете још пошто Булатовићу није добро?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Око 25 километара. Немамо више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате да ли се оптужени Миладиновић вратио ујутро или увече тог дана, Ви дођете, погинули су вам ти пријатељи, знате да је увече било то реферисање, када се он вратио?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па он се вратио пре пада мрака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан пре пада мрака?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам да је сутрадан, он сведочи да је сутрадан после погибије, пре пада мрака, да ли Ви знате да је он све време био у тој Бањи и расправљао те међуљудске односе, па дошао одмах ту тих 17 километара што би рецимо било за 20 минута или је можда ишао још негде, да ли Ви знате где се он кретао 01. априла пре него што је дошао на састанак?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не, нити могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао о томе?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је причао и да ли се на састанку жалио можда да је цео дан провео у разговору и решавању размирица у бањској чети?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Уопште ми о томе нисмо причали, о тим задацима нити ја и Топлица...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама ту на састанку да ли је причао да је 2 дана утרוшио непрекидно за ту бањску чету?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Рекао сам мало пре да поновим, значи ја сам реферисао и још други који су реферисали реферисали, свако је кренуо на своју страну, Топлица је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је остао, добро.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да детаље решавају...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким, са?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Био је командант ко је још остао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антић?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Антић Душко, да ли је Антић, али командант сада он или Ранко не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неко нешто да пита? Само брзо пошто ћемо да направимо паузу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћемо брзо ћемо. Дакле, када сте се, које доба дана је било тог 31. марта када сте се ви растали?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Ја сам, кад смо се растали, растали смо се био сам око 2 сата тамо, од 10 до 2 отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се састали?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па од 10 до 12 сам био са њима у 12 сати сам кренуо...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да је он спавао тамо?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Откуд знам да ли је спавао тамо, па не знам да ли је спавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После 12 сати да ли знате где се он кретао?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не могу то да знам, ја знам шта му је наређено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је његов одред био претпотчињен 125. моторизованој бригади, да је командант 125. моторизоване бригаде могао да га позове и да каже дођи на моју зону одговорности, дођи у Љубенић, да му изда неку наредбу.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он је могао то да уради, али током....

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је он то и урадио? Имате ли сазнање неко?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Он је наредио, рекао сам мало пре Јовић Светозар, да ли је њему то наредио јер он је био....

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам за Топлицу?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто Ви кажете да је 177. био претпотчињен 125. моторизованој?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу вас питам да ли је командант када се изврши претпотчињавање теоријски могао да изда Топлици наредбу за 01. април?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Теоријски је могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених, да ли сте Ви као начелник за мобилизацију војног одсека Пећ водили било какву писену евиденцију о проблемима у мобилизацији, а између осталог и о проблемима у бањској чети?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Шта је са том документацијом, где се она налази, шта је са њом било након што сте се повукли са Косова?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Сва документација, сви извештаји како за сваки тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само за ово питамо, за ово пита.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: За то, за то.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Проблеме везане за мобилизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где је ово, не сви него где је ово?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Добро ја кажем сви извештаји, мислим на све одреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми мислимо само на ово.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Добро, сви, тај извештај налази се у годишњем извештају за 1999. годину, налази се у дневним овим оперативним извештајима и овим ратним дневницима, значи као начелник за мобилизацију за сваку, сваку јединицу тако и за ту пише анализа на више страница са свим проблемима који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли ту евидентирано да сте 31. Ви ишли?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Евидентирано свађе, туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли евидентиран датум?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и састанак 01. је ли евидентиран састанак 01. априла?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Састанак се ту не евидентира, анализе ратне попуне друго, друго је информисање и састанак.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Да ли постоји неки записник или службена белешка шта сте већ правили, након што се вратио Топлица, поднео вам је неки извештај шта је резултат његовог боравка у бањској чети 31. и 01.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Топлица Миладиновић мени не подноси никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њему, Антићу, Антићу.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Да ли Вам је онда познато да ли Антићу да ли сте ви било какав записник или службену белешку поводом тог догађаја?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо када заврши да направимо паузу.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Не, не, ја правим анализу попуњености, а он доставља податке о стању, реду, раду и миру која се подразумева под овим, а не под овом мојом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко још има питања? Господин Палибрк. Ви можете сада да идете, рећи ћете ми колико су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па трошкови превоза, 1.300 динара у једном правцу од Лесковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи за долазак и то значи два пута по 1.300,00 динара.

А трошкове исхране, када имате аутобус, воз, шта имате?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када имате следећи аутобус, када ћете да путујете?

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Па када одем на станицу видећу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 2.600,00 и 400,00 динара на име трошкова.

Па се сведоку има исплатити 3.000,00 динара на руке у Служби за помоћ и подршку сведоцима на терет буџетских средстава суда.

Можете да идете, хвала вам што сте дошли.

СВЕДОК МИЛАН ИВИЧИЋ: Хвала. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, могу да Вас замолим да пођете са оптуженим Булатовићем овде код доктора, пошто мењате адвоката.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се оптужени Булатовић упућује у Хитну службу заједно са браниоцем Драганом Палибрком, а суд одређује паузу ради одмора у трајању од 20 минута.

Дакле видимо се у 12,05 – 12,10 да видимо како ће бити са Булатовићем.

АДВ.БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Само извињавам се мораћу у 12,30 да напустим па ће ме мењати Борковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико ће бити овај следећи сведок Дашић?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Најкраће судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Настављено након паузе ради одмора.

Код мене је извештај доктора специјалисте за окривљеног Булатовић Дејана, за кога је значи нећу вам читати наравно све, у сваком случају констатоано да осим што је под стресом, није болестан, тако да можемо да наставимо, добио је одговарајућу ургентну неку терапију. Дођите оптужени да узмете ово или додаће Вам стража да узмете овај свој извештај, свој примерак. Није добио, није узео, а овај други извештај је за предмет. Ми ћемо...

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се претрес настави и да се позове сведок Дашић Јовица.

Овде је и судски вештак докторка Никшић, да се договоримо претходно, докторка Никшић је прегледала оштећену Ганимете Никчи, да ли сте сагласни да добијемо, да не бисмо да докторка не би чекала, да добијемо писмено, затим један заједнички налаз психолога Ане Најман и др Никшић којој је поверено сада преглед и вештачење оштећене Ганимете Никчи које је обављено овде у.... може, да, да, наравно, наравно.

Онда се налаже вештаку докторки Никшић да достави писмено извештај и да заједно са Аном Најман, да да заједнички закључак, пошто је Ана Најман јуче била и усмено нам је то саопштила, а за овим се вештаку предаје извод из транскрипта од јучерашњег дана када је Ана Најман обавила разговор и када је давала своје мишљење овде на претресу.

Ево сада можете да идете, ја Вас молим, до када ћете моћи то да урадите, ево изволите. Е онда видите са Аном па ако може за сутра или за понедељак. Чућете се данас са Аном. То Вам је налаз Анин, то је Анин налаз, то је њен налаз. Ако можете напишите онда то данас и видећете. Да, видите ако можете за сутра или за понедељак, чућете се са Аном, написаћете свој извештај и један заједнички закључак. Може. Добро. Хвала вам. Само то. Да. Хвала.

Констатује се да одлази докторка Никшић, а у судницу улази Дашић Јован. Изволите.

Добар дан, узећемо претходно Ваше податке, име Вашег оца?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место Вашег рођења?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 20. јануар 1955. Ђураковац, општина Исток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Боравак, пребивалите се и даље води на Косову, а боравак је пријављен у Пожаревцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Занимање?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Дипломирани инжењер пољопривреде, сада у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, познајете оптуженог Булатовић Дејана, да ли сте у сродству, у завади, не Булатовић Дејана, извините, Топлицу Миладиновића?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Топлицу сам упознао када је почео рат 1999. године када је дошао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остале оптужене окрените се и погледајте.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са Топлицом ни у сродству ни у завади?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете

да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа се полаже заклетва ту испред Вас је текст па прочитајте наглас.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што је што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Вас је предложила одбрана оптуженог Топлице Миладиновића због тога што сте били 1999. године на Косову. Рећи ћете ми да ли сте били у којој јединици, да ли сте мобилисани, да ли сте били добровољац, шта сте радили, где сте били и тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Нисам био добровољац, ја сам мобилисан 24, 25.марта када је почело НАТО бомбардовање добио сам позив за мобилизацију. Пошто сам ја живео у Ђураковцу онда је било зборно место у Бањи, Пећска Бања код поште. Тамо сам се јавио дал 25, 26.марта, не знам. Тамо је већ било када сам ја отишао на зборно место било је њих око можда десет, петнаест, двадесет, како се јединица формирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте били 25., 26.марта?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да марта када је почело бомбардовање 26, 25 да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте упознали Топлицу?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Топлицу сам упознао 31. или 1., када је дошао, када је дошао да обиђе јединицу да види да ли смо добили наоружање да ли како шта, тада сам га први пут упознао, до тада га нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командир?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја сам био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командир чете, а које онда био заменик.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Покојни Михаило Петричевић мој заменик је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петричевић.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Петрушић Михаило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрушић.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Петрушић, јел био је и Петричевић тако да Петрушић Михаило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему знате да је Топлица био 31. или 1.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па тада је била смотра, сви они су извршили смо смотру, извршили смо смотру и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Михаило, овај, Петрушић је био у Пећи, он је рекао да ће доћи Топлица, да је Топлица дошао, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је Петрушић отишао у Пећ па је рекао да ће доћи Топлица.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел била добро обављена мобилизација, јел била попуњена јединица?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па јесте, јер су нам пришли сви и грађани месне заједнице Бања, сви су нам пришли и имали смо више, док је била јединица у формирању и у нарастању, док је била ту на Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је бројала?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: А касније је бројала негде од 70 до 90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у чему се састоји та смотра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па смотра се састајала да ли имамо опрему, наоружање, да смо комплетни сви, прозивка, да се допуне борбени комплети, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то изађу сви војници напоље.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, да, све је тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И то врши Топлица?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Молим. Да Топлица је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он тада био?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Војно-територијалног одреда 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића. Господине Дашићу, шта сте Ви били по чину?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја сам био потпоручник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Активни или резервни?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Резервни, резервни потпоручник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали активних официра у вашој јединици у време рата.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, само су нас обилазили из команде, из команде Пећ, су долазили.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте Михаило или Мирка Петрушића.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Михаило, Михаило Петрушић, покојни, нек му је слава, он је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је он био формацијски у јединици код Вас, у чети.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Он је био код мене заменик.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Заменик био.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Заменик.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који је он чин имао?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Потпоручник да ли овако се представљао, да је као капетан али мислим да је потпоручник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи представљао се да је капетан.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па тако му је урезан тај, нису пратили оне ознаке у војној књижици да ли је по чину унапређен, да ли је уписивано и тако, тако да је увек било разлике.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите почела је мобилизација и Ви сте добили позив 24., 25.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, 25.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где Вам је тачно било зборно место?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Зборно место код Бање, Пећска Бања пошта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи пошта?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Код поште у Бањи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зграда поште.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Зграда поште.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је било неког неспоразума, сукоба или било чега између Вас и Михаила Петрушића?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ма није то био неки сукоб. Он је био и директор школе, он је био и председник савета у месној заједници, а пошто сам ја из друге месне заједнице то су били 80 до 90 посто су били људи мобилисани из Бање и тако да су њега људи познавали и да су са њим више комуницирали јер да му се обрете као, по правилу надимак био Микач, Микач, сви су били око њега, тако да није то неки сукоб био, то је чисто сукоб...пошто су били цивили све то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само ако можете мало спорије да говорите извињавам се, тешко ће и транскрибовати а и ја Вас не разумем.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Добро, полако ћу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А не верујем да ће и други.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле да ли је то био неки сукоб, неспоразум и у чему се он састојао, ако је био.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ма није био сукоб, то је тако што је он, рекао сам он је био председник савета месне заједнице, био је директор и тако да је он виши ту ауторитетом од мене, а пошто је било у Бањи доста и резервних официра ту у тој јединици, а нас из Ђураковца био сам ја и још пар обавезних ту и тако онда оно шта сте дошли да нам командујете када имамо ми наше официре у том смислу, али то је брзо нестало, то је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када је то нестало?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Нестало је када је дошао Топлица, када је Топлица рекао ти си Михаило заменик, имаш своје функције и немој више да долазиш у Пећ, ти си Јоване командир чете и онда никаквих проблема више нисмо имали ни ја ни.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете смотра је урађена, јединице.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како би се видело прво бројно стање.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пребројавање, и тако даље и тако даље.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви до тог дана видели Топлицу кад.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, не, док није дошао на Бању нисам га видео.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли га познавали на било који начин.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Нисам, а чуо за њега, а нисам га познавао. Оца сам му познавао и ја тамо где сам радио отац му је био наставник, оца сам познавао њега нисам познавао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опет мало спорије у микрофон молим вас.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Оца његовог сам познавао, знао сам чији је, али њега нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седите?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Молим, нећу ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Дашићу, познајете ли лице под именом Ивчић Милан, да ли Вам то нешто говори?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Познајем, он је официр био везе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је био официр.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Официр из команде тамо у Пећи био, долазио код нас, обилазио нас, да ли имамо проблема, како шта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када Вас је то обилазио да ли можете да се сетите.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Он је долазио исто ту негде 31, 1.10.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел он заједно дошао са Топлицом или после?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Заједно је дошао са Топлицом, није остао ту дуго, онда је он отишао, било је бомбардовање отишао према Клину, Топлица.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите у односу на тај дан постројавања да нам кажете када су то Топлица и Ивчић дошли.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим негде око, види дугачак је дан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тог дана, претходног дана.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Види, дугачак је дан у ратним условима, ни сан није ту до спавања, од 5 сати је свињало па кад неку ствар и кад међу себе расправљамо као да је било од 5 до увече, то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Разумем вас, али ја вас молим сада да се сетите да ли су они дошли претходног дана или тог дана када је било постројавање?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Претходног дана.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Претходног дана.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Претходног дана су дошли били.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли остали ту или отишли па се враћали?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Топлица је остао ту, а овај је отишао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са ким је остао Топлица ту?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Остао је са нама ту из чете и са његовим возачем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са возачем. Јел спавао у Пећкој Бањи?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Треба да је спавао у тој Пећкој Бањи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У Пећској Бањи, у пошти.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У пошти.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте имали какав смештај тамо, јесте имали кревете, јесте ли имали.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ма имали смо неки смештај онако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како је Ваше људство спавало.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Исто ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел ишло кућама или је.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Исто ту смо спавали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Исто ту, сви сте ту спавали?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ови из ближњи они су ишли кући ко је имао ту неку кућу из Бање који је тамо и тако долази и тако. Људи који су имали куће на ивици села онда су они ишли до куће и тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали утисак да је неко од официра или војске познавао Топлицу Миладиновића макар сутрадан то када је вршена смотра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да га је познавао само Михајло.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Михаило.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко му је предавао рапорт?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Михајло.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А зашто му је Михајло предавао рапорт?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па он је корпулентан човек био, он је висок био...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опет само мало спорије молим Вас, тешко ће да Вас транскрибују има да буде свашта у том транскрипту, ако може. Дакле, Михаило Петрушић му је предао рапорт.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, Михаило.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Иако је био ваш заменик.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта сте Ви радили у том тренутку?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Сад тог 1. када су они дошли нисам сигуран био ја сам отишао вече да спавам кући јер ми је дете било у Ђураковцу, па сам онда ујутру дошао тако да већ то нисмо се договорили претходно и тако да је то тако било првога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да одредите тачно датум када је та била смотра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да је била, ако се не варам 31. или 1.априла.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 1. Кажите ми, да ли је неко из команде долазио и којим поводом пре тога, пре 31. и 1., ако јесте, ко?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Када је дошло возило када су нам донели наоружање, то је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када су Вам донели то наоружање.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па овог 24., 25., дан пре или два дана пре тога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пре него што су дошли Топлица и Ивчић, јел.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, да ли је то било 27, 28, 29 ту су када су донели, јер ми смо лично наоружање имали сви код себе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вас питам, да ли сте ви имали лично наоружање или.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Оруђе су нам донели.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А шта су вам донели?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Оруђе. Минобацаче, ручне бомбе, бестрзајце, та која су поседовали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи то је са тим камионетом.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: То је са камионом дошло.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је задужио то наоружање?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па војска која су били ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По специјалности.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: По специјалности или ко је шта, ко је био ВЕС минобацач, ко је био бестрзајак, тако, ко је био, ту је било нових наоружања ПКТ, никада нисам ни видео, четворо ПКТ имало пушкомитраљезе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел Топлица разговарао са Вама и са Петрушићем лично у вези тог неког?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па јесте и када нам је рекао Михаило ти си заменик мораш бити под командом Јована, а ти си командир чете и тако и да после није ни било јер ја сам Михаила и познавао, нисмо ми тада...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте имали касније проблеме са њим?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, не, то је било тако то све.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Идемо на 1. Постројавање, смотра, рапорт Михаило предаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно 1. била смотра или 31?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам га тако разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не он је рекао 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да 31 или 1 тако да немојте идемо на 1 него ми кажите јесте Ви дефинитивно сигурни да је 1?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, ако имамо.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 01.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дефинитивно сте сигурни да је 01.?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па 15 година је било госпођо судија сад ја мислим да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија немојте није било сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ми кажите када.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако ми се учинило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ми кажите када.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кажите када, да ли сте дефинитивно сигурни да је 1. или је 31. или 1.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да је првог, првог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите онда идите на први.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Након смотре да ли се сећате шта се догађало?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: После смо отишли по тачкама.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте имали какво окупљање, неки ручак или нешто било.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ручак дошао ручак био ручак је дошао негде око 1 сат.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Одакле је дошао ручак.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Из Пећи мислим снабдевали су нас са ручком из Пећи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И где сте ручали?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Када је по вашем сазнању Топлица и његов возач, када су отишли, тог дана, наредног дана?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: После смотре, после 1., после смотре.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ручали са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Јесу, јесу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, после ручка.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: После ручка су отишли.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да одредите временски када је био ручак.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па ручак је долазио од 1 до 3 сата, никада није дошао прецизно, зависи доносили су из Пећи или како кад дође, тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли где је отишао Топлица, у ком правцу?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да је отишао према Пећи јер Бања је горе на брду, отишао је према Пећи сад, али не могу да комаданта проверавам куд је и зашто отишао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да одредите у периоду од до када је кренуо из Бање, временски, сати, мислим на сате, 1. дакле поподне, смотра, ручак, кажете између 1 и 3 стиже, можете ли да одредите када је кренуо отприлике, ајте макар неки временски размак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао поподне.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па између 1 и 3 стиже ручак тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У 1.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја предпостављам да је то поподне 1 до 3 а не ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати тужиоцу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево питаћемо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде одговорите на питање.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да је отишао после ручка око 3 сата.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли се виђали са Топлицом у току рата?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Јесам када је долазио да нас обилази.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када Вас је обилазио?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па у току рата је долазио углавном када је наша јединица дислоцирана са подручја Бање према Студенити тада је дошао, то је било негде 18. , 17. априла, не знам тачно, када су нас пребацили, као ни да више нисмо били у центру Бање него су нас дислоцирали тамо од Врела до Радовца.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то далеко од Бање?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па од Бање једно сад 5, 6 километара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Кажите ми следеће, Ви сте били командир чете

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле од тог момента па надаље.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какву сте комуникацију и да ли сте имали комуникацију са Топлицом?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: На почетку смо имали руб 12, али врло тешко, знам да је нам је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какав је то уређај руб 12, објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора да објашњава, само значи то смо већ чули.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако подразумевате да је опште познато у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте молим вас да објашњава сведок каква руб. А шта је било врло тешко, није функционисало?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па то су брда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: А руб 12 и сама реч каже радио уређај релејни до 12 километара и онда знам да је онај сећам се онај војник га је носио ређали и тако је шетао да би ухватио сигнал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би ухватио.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да би ухватио ту по брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи имали сте везу али отежану.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Отежану, то на почетку 2, 3 пута и то је све што.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали некакве мотороле или било какве друге системе везе са.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мотореле су нам донели при крају.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када то при крају.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па већ ми смо се 14. на предвече ту негде крајем маја почетка јуна мало врло нисмо имали ни десетак дана пред крај рата нисмо имали, 15 дана нисмо имали мотороле, и ту су упали ови терористи ОВК-а и тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам вас разумео.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: И терористи су упали у нашу везу па су нас вређали и свашта су нам говорили у те мотороле и тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има, остало је нешто неразјашњено и барем мени није јасно.

Када је Топлица спавао 31. или 1., пре смотре или после смотре.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Пре смотре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 31.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Ви знате да је он спавао ту?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па ја сам био ту у чети, ја сам командир чете био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте га видели да је отишао на спавање.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Е да ли је отишао нисам могао да изјавим сада да ли је остао да спава ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се тог 31. растали с њим?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Касно увече, око 5-6 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је дошао.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Дошао је око 9-10 сати ујутру са Ивчићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је радио цео дан?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: После ту је био обилазио нас, причао је после ту, отишао попио сок, човек седео ту, шта знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео дан 31., то Вас питам.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Цео дан, цео дан, да ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причао је са свима, са Вама, са.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Са свима, са свима, ту се, тог дана сам га и упознао када је дошао први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остало је, јел могу,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остало је нејасно када сте Ви имали разговор са Топлицом и са Петрушићем?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Када је дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то сати било?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја тренутно нисам био ту када је дошао, али касније када сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то, које доба дана било?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Било пола, 1, 12 сати, 1 сат, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајао тај разговор.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: А није, кратко је трајао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кратко је трајао?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Кратко, оно по команди, ти си Михајло то, немој више ти да долазиш у Пећ и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далека Пећка Бања од Пећи.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Девет ипо, десет километара, она је на пола пута Ђураковац Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате због чега је Топлица остао да спава, то није баш нешто много далеко.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па није, далеко је, право да Вам кажем не знам. Јер ја сам мислио да је дошао да обиђе јединицу да спава ту, а сад шта је његов мотив ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му Ви предложили да спава?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја нисам, ја сам почињен био, не могу да комаданту предлажем сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви некада путовали између, од Пећке Бање до Пећи?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико Вам времена треба.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па сада, у тим условима 15, 20 минута, све зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете у тим условима, мислите.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У тим ратним у то време али некад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако бисте ишли којим возилом?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Путничким возилом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ако бисте ишли, а којим возилом је дошао Топлица?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Мислим да је нека Застава била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи је њему толико потребно да.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, толико и њему 25, можда и краће, зависи све то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред Топлице долазио још неко из војног одсека и поред овог Ивчића?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Тог дана није, само Ивчић и возач који их је довезао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је долазио неко из безбедносних структура војне, војног одсека?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Тог дана не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је долазио Дејан Булатовић, да ли њега познајете?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не познајете?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не познајем. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте још неког видели из војног војне команде војног одсека да је дошао заједно са Ивчићем и Топлицом?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почела смотра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајала?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па није много трајала, можда пола сата, Топлица комадант је изнео задатак тај део јединици као сваки други шта је задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се дешава онда после смотре, ако није много трајала, а јел можете бар да кажете трајала је пола сата, сат времена.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја се сећам, сећам се речи које је говорио када смо били постројени у облику слова П и то пред пошту то како је говорио о НАТО агресији да је почела НАТО агресија, јел тако, да се бранимо, да морамо да сачувамо то уопште, онако сад ништа посебно није ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је трајала онда та смотра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па једно пола сата, 40 минута приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можете да.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Било је и питања ту су људи питали понеко за разна питања како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пола сата, 40 минута.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не знам, знате дебата, неко пита, ја сам дошао да браним каже Пећску Бању, а моје село је тамо каже остало у Рожану, тако он је одговарао на та питања, то сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је смотра почела рано ујутру или касно, или касније тог јутра?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па после устајања, после доручка, 7-8 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је било устајање? Значи у 7 сати.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У 7-8 сати је била смотра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ако је трајала 40 минута то је значи 8 сати.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Око 7-8 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Топлица радио после 8 сати ујутру?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не знам, ја сам отишао, више, он је остао ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте отишли, после смотре.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел отишао и Топлица?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Он је остао ту, остао је ту Топлица, не сећам се сада, ја

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тих дана 31. или 1. да ли је било НАТО бомбардовање?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Било је према Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Према Пећи, у нашој зони није ту на Бањи, према Пећи тачно не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је неко погинуо ту у НАТО бомбардовању?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да ли тог дана или другог дана, погинуо је један из Бање, Бошковић, тачно се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бошковић.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да, али се не сећам да ли је, не знам он је погођен, а да ли је тог дана или другог дана то не знам не могу да се сетим тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је Топлица завршио смотру, где сте Ви отишли?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ми смо имали тачке које смо распоредили обезбеђење Бање, како је Бања овако на брду онда је свака група имала да обезбеђује улаз Бање тамо из Црног Луга доле све смо распоредили тако и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко од војске уопште остао на лицу места када се смотра завршила или је отишла.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Остала је само она позадина, само позадина оних који су били ту, кувари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био задатак позадине?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па ту кад дође да обезбеди место чете ту где се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега је било потребно да Топлица остаје после 8 сати када сте Ви отишли?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не знам, када сам ја ту био док сам ја отишао он је био, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви знате да је остао или да је отишао?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Када сам ја ту био док сам ја отишао он је био, а после када је отишао када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви не знате у ствари да ли је остао или отишао.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да ли је остао или отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате онда да је био на ручку?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: А то је 31. био ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 31. је био ручак.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ја сам потпуно друго разумела, значи а у којој у ком поретку сте дочекали комаданта 31, јесе нисте окупили, поставили, поздравили га када је дошао 31.?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Тада нисмо се окупили нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па како је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Нисмо ми били ту сви на једном месту, то је била кружна одбрана Бање, свако је био по тачкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви који сте били ту, како сте дочекали команданта?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ништа, дошао је овај представио га то је командант и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и целог дана шта се радили 31, кад нисте успели да организујете смотру?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па сад, право да Вам кажем не сећам се, ту смо били обилазили тачке, обилазили предео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица је обилазио тачке, командант Топлица?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Сад враћам филмове пре 15 година је било, не знам јуче шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам па зато што.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја јуче не знам шта сам радио а Ви ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не али пазите Ви знате датуме и то све непогрешиво ко је где спавао, време када је дошао ручак, па ја питам значи ово што је војно тада било интересантно знате, вероватно војно интересантно више у меморији него ручак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад да питамо шта је било за ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно. Рекао је зна када долази ручак између 1 и 3 јел тако.

Овај а то друго немојте да питате. А Топлица је дошао којим аутом и ко га је возио?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Возач га је довезао, возача нисам упознао, мислим да је била Застава нека зеленкаста, плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био, где је био возач, мислим јел био са њим, јел се враћао, јел спавао ту.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, не, са њим је остао возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим. А колико аутомобила је дошло тада ту. Топлица и још, дошао је још неко?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: И овај што је отишао за Клину, Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ивичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивичић. И Ивичић је био ту колико од када до када?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Није био дуго био. Чим је тамо рекао да треба да иде према Клини према Метохији тамо је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имао је неко још неко питање? Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. Адвокат Горан Петронијевић. На питање тужиоца сугестивно што му дозвољава закон у овој фази испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте онда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је смотра била између 7 и 8, Ви сте рекли могуће. Да ли сте сигурни да је смотра била у 7, у 8 или дозвољавате да је могла бити и касније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте добро чули, сам је рекао браниоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он је сам рекао време.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сам рекао време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте да предочавате нешто што није рекао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте питали око устајања, он је рекао устајање, а Ви сте онда у питању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А Ви сте онда у питању да је смотра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се расправљати, не сам је рекао време исто као за ручак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можемо транскрипт судија, можемо транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо транскрипт па ћемо онда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је рекао да је устајање било између 7 и 8.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није тачно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А да је после устајања била смотра, тужилац је поставио питање пошто је смотра била у 7.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма рекао је ја сам записао шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам реаговао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је устали смо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јасно ми је врло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, овај нема потребе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У 7 је устајање било а тужилац је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас, тужичево питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је било уперено на смотру, а сведок је одговарао око устајања, ја то хоћу да рашчистим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Време око сметре је определио сведок тачка.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Да ли сте сигурни да је смотра могла да буде у 7 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је већ изјаснио сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека, нека се изјасни.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хоћу прецизно да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, изјасните се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је могло да буде око 7.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ја сам рекао од 7 до 8 не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 7 до 8.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је била у 8?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна човек, кад каже не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је могла да буде после 8.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Могуће, могла је да буде и после 8 сати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас о томе питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могла да буде и у 10, 11.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се споји да буде пре ручка.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, тако није могло касно је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи у том периоду негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да у том периоду, пре ручка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми како је безбедност кретања било у ноћним условима у време рата и каква је наредба у том правцу?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У току рата је било ограничено, није било кретања само тако, није било кретања где се ко нађе ту су тачке како су биле, а ми смо имали провокације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када пада мрак 1.априла, 31.марта.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па негде око 7, 8 сати, већ је дан био померен био касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имате још нешто да додате?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одакле сте беште дошли и колико су трошкови?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Из Пожаревца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не извините, нисам видела, пуномоћник.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Адвокат Никола Чукановић, пуномоћник оштећених. Да ли сте Ви као командир чете водили неку документацију у писаној форми о дневним активностима ваше чете.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Јесмо, то смо водили, водили смо о дневним активностима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У микрофон немојте гледати у њега.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Водили смо дневни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу немојте да вичете на сведока.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Омаче ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ју, ју, ју, ју.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Водили смо евиденцију и било нам је наложено да вршимо и обуку људи који нису ту са новим наоружањем.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: А јесте то водили Ви или неког сте задужили?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: И ја и командири вода и командири одељења, а и за специјалне тамо долазили су људи из команде из Пећи.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: А да ли је забележен догађај ове врсте попут доласка Топлице Милутиновића, смотру и разрешење ових проблема у команди?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Сигурно да је забележено било.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: А јел Ви знате шта је са том документацијом?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не знам.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Да ли сте предавали ту документацију у команду 177 ВТО одреда?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Јесмо када би ишли тамо на информисање понедељком смо ишли на информисање код комаданта.

АДВ. НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Петронијевићу хтели сте нешто да додате?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хтео сам нешто да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питате додатно заправо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, али сам тренутно заборавио сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одустали сте. Запишите следећи пут. Господине да ли сте Ви завршили школу резервних старешина?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У Билећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 1980. године сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били у тој школи.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 64 класа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били у тој школи?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 5 месеци и 22 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте служили војску?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте служили војску?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па чим сам био ту сам био у Билећи 5 месеци и 22 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте господине Дашићу у војсци устајали у 7 сати у мирнодопским условима?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У 5, 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: 5, у 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 5 у 6.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Зависи зимско летње време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у рату? До 7 се спава.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: У рату није било ни спавања, бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, Ви кажете устајало се у 7 ујутру.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ма не, ма не бре устајање, него смотра у 7, какво устајање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смотра у 7, то Вас малопре разјашњавамо то време.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Да па зато, па зато, какви у 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте ваљда спавали до 7 ујутру.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ми смо спавали у униформама све па какво спавање то није било спавање. Мали шушањ то је устајање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: А ту је пред пошту било увек смо имали ту су нас гађали па увек падали куршуми ту испред нас и само звече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само нешто, сада сам се вратио и у моје време војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваше време војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да да ли је то после тог говора Топа да ли је била нека команда у смислу, а сада свако на свој задатак?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била када је била каже дебата, била је дебата, сведок је рекао да је била дебата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма не била је смотра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дебата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква сад дебата ја сад то не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дебата је била, како ја браним овде а моје село и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не, питали су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је његовог говор како сам ја разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Јел то био, ево човек каже питање је дебата дебате у почетку.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Питали су борце из јединице који су дошли који нису из Бање који су дошли из других села Жача, Осојана, Ђураковца, питали су командата, комаданте ја не знам шта ми је тамо са мојом женом и децом, а дошли смо овде на Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви рекли дебата малопре? Тај израз?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Ма нисам, него питања ових дебата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па то питају ови дебату, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се, моје питање гласи када се завршила смотра јел Топлица издао неко наређење свима њима који су ту били окупљени и учествовали у тој смотри и дебати или не знам како се зове.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Па хвала Богу, свако на свој задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, свако.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: На своје извршење задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто да додате. Ништа.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су трошкови Вашег доласка?

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Карта је 780 динара у једном правцу и у другом и овде по локалу па 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 2.000.

Сведок трошкове тражи и то 1.600,00 на име трошкова за превоз и за трошкове исхране, па му суд досуђује 2.000,00 динара што ће се сведоку исплатити на терет буџетских средстава суда, на руке у служби за помоћ и подршку сведоцима.

Можете да идете.

СВЕДОК ЈОВАН ДАШИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мој је предлог да се саслуша Ајете Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, Ганимете Никчи, тужиоче, зашто одједном скачете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што сам сада добио информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршимо са женом која мора да путује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам знао да ћете завршити, отпустили сте вештака, па сам мислио да неће ни бити, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, завршићемо. Да вас обавестим овако, следеће, значи наложили смо јуче да докторка односно да психијатар прегледа ову сведокињу, оштећену, да бисмо имали тај комплетан налаз и то ће она да уради писмено и онда ћемо ако буде потребе, да позовемо докторку Никшић која данас прегледава Ганимете Никчи. Ми имамо овде записник о препознавању, јуче смо обавили препознавање. Да ли је неко гледао или није? Није нико. Имамо фотографије са препознавања и сада само тим поводом, и сада само тим поводом, ми ћемо да погледамо и оне фотографије, јуче то нисмо хтели да гледамо, резултате, овако. Резултате ће вам сада рећи оштећена. Позовите оштећену и да видимо да ли су стигли ови преводиоци, Еда Радоман Перковић и Гани, они нису дошли, је ли тако? Ево га записник, ја Вам кажем, погледајте. Могу да вам доставим, ево сада Вам дајем одмах на увид и да Ви то потпишете. Ми смо потписали и јуче и господин Палибрк и остали, а сада се даје господину Палибрку на увид и да потпишемо. Нема, урадићемо Вам, ако треба, одмах ћемо сада да урадимо и овај, да онда позовемо ову госпођу која је дошла из EULEX-а, па да обавимо то тако што ћемо да је овде, да положи заклетву, нема другог. Да ли су дошли Еда и Гани? А каква је ситуација тамо, ако може један овде на кратко.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да ли дозвољавате само једно питање? Адвокат Петронијевић. Судија, ја ћу морати у пола два да изађем, због обавеза у Палати, имам завршну реч тамо. Оставићу некога од колега да ме замени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бобота?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Бобота исто, значи обојицу, ево можемо, Палибрка то није спорно, ако буде трајало дуже, ако не буде трајало дуже од тог тренутка, онда није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, онда ћемо сутра да настављамо Топлицу са овим картама, ако не останете. А ми смо планирали сутра да радимо нешто друго.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам управо хтео то да Вас замолим. Уколико можемо да завршимо са Топлицом са картама, јер ја ћу и сутра бити на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да исцрпљујем толико оштећену која мора још да путује у иностранство.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да ћемо онда Топлицу оставити сутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако буде данас, не знам колико ћете испитивати оштећену.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда је молба, дајте, оставите онда за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико ћете испитивати оштећену, да ли може онда Топлица сутра. Ми смо заиста мислили нешто друго сутра да радимо, овако зато и радимо овим темпом. Али ћемо морати онда сутра ...

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја покушавам судија, никако да нађем процесни Ваш план да би могли да се прилагодимо овоме, уз све напоре да не чинимо било какве опструкције у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, хајмо онда за сутра.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па бих Вас замолио да ми кажете када намеравате коју радњу да урадите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо онда Топлицу сутра, у реду је.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда сутра Топлицу, у реду је. Може да се врло лако деси да само колега Бобот буде овде, али није битно, бар један од нас двојице. Топлица ће бити Вама на располагању за оно што будете хтели да га питате. Ја хоћу нешто друго да кажем. Ми у потпуности остајемо при предлогу да се саслуша најмање још овај сведок, а то је Ламбулић Душан, возач. Сматрамо да је веома кредибилан, као што сте и сами видели, да има ту овај, да они сви парцијално знају његово кретање, овај је човек који је био непрекидно са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На околности догађања тих неколико дана. Он нажалост није могао данас да дође, Ви и сами знате, па Вас молим да то учините за следећи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ништа више немам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бар још тог, шта то значи, бар још тог?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бар још њега, јер смо предложили и Поповић Драгана, а за њега не знам шта се догодило у међувремену, да ли смо га прибавили, нисмо прибавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу да видим, Поповић Драган.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За њега смо Вам дали телефон, судија, нисмо имали, само да је у Крагујевцу и мобилни телефон Вам је дат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли да имате са њим комуникацију, то сте Ви рекли, преко мобилног.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имате комуникацију, имате мобилни, немате адресу?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, ми смо само број телефона дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само број.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако будете овог сведока, ја бих молио и овог сведока да позовете на исте околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац Петронијевић остаје при предлогу да се саслушају Поповић Драган и Ламбулић Душан, као и да Топлица Миладиновић покаже карте односно на картама

које је добио од суда у фотокопији – зону одговорности, зону размештаја и остале ствари које је наводио у одбрани.

Добро, док не дође сведокиња, да вам кажем следећу ствар – дакле, према информацији Јединице за заштиту, прво, позив за сведока А-1 је грешком уручен Зорану Рашковићу, из разлога што припадницима Јединице за заштиту није било познато, на које лице се односи псеудоним А-1, с обзиром да нису упознати са судским мерама заштите које се примењују у конкретном кривичном поступку, из разлога што је Рашковић једини учесник који је тренутно под третманом заштите. Иначе Јединица за заштиту не би ни могла да уручи наведени позив овоме А-1, пошто се он од 22.07.2013. године налази под њеним третманом. Наиме, у складу са претходно постигнутим договором са замеником тужиоца за ратне злочине Драгољубом Станковићем, Обрадовић је дана 19.07.2013. године припадницима Јединице за заштиту предао својеручно писану и потписану изјаву о опозиву раније дате сагласности за примену хитних мера према њему, а у намери да издејствује трајну обуставу примене истих, из, како је наведено, личних разлога. Услед стицаја наведених околности, сходно чл.27, изволите нека уђе, став 2 Закона о програму заштите учесника и тако даље, донета је наредба за обуставу примене хитних мера дана 22.07.2013. године. О томе је Јединица писмено обавестила тужиоца и према расположивим сазнањима добијеним, Обрадовић тренутно борави у иностранству на адреси, овде је једна адреса наравно на немачком и телефон на немачком, телефон у Немачкој. Ето то је то, тако да смо ми у том смислу донели решење - отклања се извођење доказа саслушањем сведока А-1, јер сматрамо да је он у вези овога Сокића и како је видео оптуженог Сокића, како у просторијама за држање пољопривредних машина и опреме, је убио двојицу, он је о томе сведочио и заправо, то његово сведочење, је касније, из њега се изнедрила ова оптужница, оваква каква је.

За овим се констатује, да је у судницу ушла оштећена Генимете Никчи, да је дошла и преводилац Еда Радоман Перковић, тако да се главни претрес наставља.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку главног претреса испита сведок-оштећена Ганимете Никчи.

Сведок-оштећена ГАНИМЕТЕ НИКЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Ганимете, укључићете микрофон. Да ли чујете превод? Јуче смо обавили препознавање. Да ли чујете превод? Не, можда Еда није још укључила.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ. Судија, добар дан, да ли ме чујете? Сада је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми управо сада констатујемо да смо записник који је јуче вођен руком, приликом препознавања потписали, пошто је он сада прекуцан, да су потписали сви, осим Вас и преводиоца и ево сада тужилац потписује. Ми смо сви јуче то руком потписали, били су присутни неки од бранилаца, пуномоћници, тумач и Ви. Кажите мим препознавали сте две врсте, је ли тако, особа, госпођо Ганимете, две врсте и за ону особу која је била у првој врсти, коју сте означили, да ли сте Ви били сигурни, сто-посто или 90% или нисте били сигурни, па ћемо онда и да прочитамо како је то у записнику.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били потпуно сигурни за ону особу која је у првој врсти била?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Била сам сигурна 99%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ову у другој врсти?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не, нисам била сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У првој врсти је оштећена, био је постаљен оптужени Поповић Срећко, она је њега препознала, прочитаћемо сада по чему, по доњем делу лица, бради и тако даље и означила као особу која је командант. У другој врсти је био оптужени Николић Милојко, кога смо издвојили из врсте и показали из профила, али као и сада, она није била потпуно сигурна. Ми ћемо, да ли има питања неких везано за препознавање?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја немам никаквих више питања, везано за препознавање мог клијента, али везано за оно што је мој уважени колега Крсто Бобот јуче предложио, да на неки начин се изврши препознавање сведока, мислим да би то било итекако битно. Мислим, ништа не инсинуирамо, али много има коинциденција које се повезују управо са тим и мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш предлог?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, то је мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дакле, сведок је пре свега препознала оптуженог Поповића још по нечему. Она је тврдила јуче, да је оптужени Поповић лице које се зове као командант, које носи шешир, иако Поповић никада није носио шешир и који има тетоважу на рукама и велики истетовирани крст на рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На десној руци.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: А Поповић нема тетоваже, и шешир и крст носио је „Мртви“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видите шта Вам ставља овај бранилац, значи ове особе које сте препознали, што кажете 99%, он каже, оптужени Поповић Срећко никада није носио шешир, он никада нити, па ни данас, значи нема тетоважу, нити је имао неку тетоважу па да је скидао. Тако како Ви описујете, изгледао је командант јединице покојни Небојша Минић „Мртви“. У том смислу, да ли сте Ви сигурни? Ми ћемо Вам показати касније слике неке тог команданта, па ћете нам рећи, да ли можда има ту неке дилеме или неке забуне. Међутим, још нешто: Ви сте говорили тада о томе, да је та особа била седа, да је имала седе залиске, сећате се тог команданта, то сте нам јуче рекли?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, и јуче сам рекла, био је сед, али не скроз, овај горњи део мало више црна коса, а доле значи према увету вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо, ја бар не чујем ништа.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: У горњем делу изнад увета била је црна коса, а овако мало ниже седа коса, значи није скроз имао седу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како сте Ви то видели од шешира, ако је имао шешир? Ако је неко имао шешир, како видите да коса није скроз седа?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Код тате, код татине куће је овај имао, носио је шешир. Међутим, путем спустио је, као што сам јуче рекла, носио је нешто, шешир је био везан, и онда је спуштао и показује рамена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је пао шешир на леђа, да га је скинуо са главе, да ли то кажете?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, висио је шешир овако преко рамена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико процењујете да је та особа имала година?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје је била та мајица за коју кажете да је имао, па су били, па сте видели крст?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тамно-зелене боје, а носио је прслук, плаве боје, плаве или тегет, а и исто и панталоне у тој боји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плавe? Добро.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Да, плав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли ову другу особу, за коју сте нам јуче описали да је била са марамом, можете да определите, колико је имала година у то време?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА ГАНИМЕТЕ НИКЧИ: Тридесет и више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада још Поповић Срећко, па ћемо онда да погледамо још ове фотографије. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Тражим вештачење пластичне хирургије да се установи да ли ја имам где, уопште тетоважу. То је једно, друго, тражим госпођу која преводи, на полиграфу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја сам сада нешто ту због ове микрофоније.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тражим, господа који преводе, који су професионални, који познају албански језик, да ја будем на полиграфу, да ми они постављају на албанском било шта која питања, јер ја албански речник познајем, добар дан, добро вече и можда максимум пет до десет посто разумем, ако ми се сељачким језиком говори, а преко тога, не да не знам, него ме није интересовало, јер, господо, убили су ми оца и ја никада њих нисам трпео као људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, господине Поповићу, вратите се, па ћемо да унесемо, а после, сада да завршимо са оштећеном.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тражим само то и да још нешто бих хтео да је питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само мени да кажете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дотична особа нека ми опише само чизме које сам ја носио, само нека их опише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место, ако више немате питања. Добро, да ли.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија, ја сам је само питала да ли је добро, она се нешто гуши, само ми даје знак онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, госпођо Ганимети?

Председник већа за овим констатује да је, када је изашао оптужени Поповић Срећко, оштећена почела да плаче и да тешко дише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да Вас испратимо, да питате, да ли хоће да је испратимо.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Ја је све време питам да ли је добро и да ли јој треба нешто, ништа не одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да испратите онда ову оштећену и Ви Еда да пођете, молим Вас, горе у Службу за помоћ и подршку. Дођите овде само, молим Вас.

За овим се прекида испитивање оштећене због тога што није могла више да настави и судска стража је изводи и преводицац.

Да ли ће уопште бити потребе да се, да...

За овим се констатује да...

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк. Обзиром на ово стање у ком, сви видимо, у каквом се налази, ја сигурно никаква више питања и мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сигурно никаква питања више нећу овај, како се зове, постављати и сматрам да та радња коју сте Ви хтели, препознавање, фотографије, смо већ имали на начин како смо имали и према томе, не знам шта ћемо тиме добити. Ја једино што сам сматрао да је целисходно и битно, што није било одређено у односу на сведока, али ако је то цена да она жена овако, онда одустајемо и од таквог предлога. Мислим, не по сваку цену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте излазити, молим Вас, Поповићу.

За овим се констатује да бранилац оптуженог Николића наводи на начин како је то евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има, господо, потребе да стављамо ову врсту, ове две врсте од јуче на документ камеру? Браниоци су били ту, углавном. Господин Крстић није био ту. Нема потребе.

За овим,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ испитивање оштећене, односно испитивање је довршено.

Оштећену више не позивати.

А ја морам да констатујем да се овде вратила сарадница Едита Петровић и саопштила ми је да је сведокиња овако почела да плаче и да је овако изашла, зато што је рекла да је оптуженог познала по гласу, што наравно јуче није имала прилике да чује, што можда је питање, да ли би и рекла или не. Али једноставно смо сви ту чули. Господине Борковићу, пазите, ми ћемо сада да наставимо суђење. Ја ћу сада још да унесем Поповићеве предлоге.

Оптужени Поповић предлаже да се уз помоћ полиграфа провери да ли он зна албански језик, осим свакодневних поздрава и понеких речи које се користе у уобичајеном говору, као и да га прегледа вештак антрополог, који би установио да ли има тетоважу, као и вештак-пластични хирург, да ли има тетоважу.

Уосталом, за сада оптужени Поповић се упућује да се сутра обрати суду.

Сутра да се обратите, седите доле. Господо, сада ћемо да видимо, да ли и колико оптужени Топлица Миладиновић има да нам објашњава карте или ће карте да нам преда? Оптужени изађите. Изволите, колико времена Вам треба да нам изложите то што сте погледали карте?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да ли треба ја карту да дам Вама или испред себе да причам овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам колико времена Вам треба за објашњење. Јесте уцртали то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пуно? Хоћемо ли сада то да пробамо да обавимо? Да ли може режија да нам укључи документ камеру?

ДОДАТНО ИЗНОШЕЊЕ ОДБРАНЕ ОПТУЖЕНОГ МИЛАДИНОВИЋ ТОПЛИЦЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени наводи да је на фотокопији карте коју је добио од суда, уцртао одређене ствари о којима је говорио у понедељак, 25.11. и да ће то објаснити уз

документ камеру, па се налаже режији да укључи документ камеру, а оптуженом да седне на место, тако да може да објашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте му молим Вас, господине Петронијевићу, оловку, да показује. Ово је она фотокопија оне карте.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, фотокопија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Она друга слика је била мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она друга је иста, али је мала.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: И ово је мало, искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ово заокружили? Ви сте којим све оловкама радили, па тако мало објасните.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овако, радио сам овај прво ова карта је стварно, размера је изразито мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало, само мало, још једном, почните поново.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи, изразито је мала карта, тако да рецимо знам сигурно да је ово сигурно ниво неке бригаде или дивизије, на овој размери, значи искључиво 1:25 је карта, где бих ја могао колико-толико да појединости дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте се овде снашли?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим? Па ја јесам се снашао, не знам колико могу ја то да предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, пробајте.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево рецимо сада показујем овде, ово је значи рејон где је смештена бањска чета. Значи ја сам само заокружио, са црвеном, значи, овај, црвеним фломастером и тачкицама, које отприлике одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте Ви обележили да ми знамо да је то бањска чета?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, јесте то написали, на пример, „БЧ“?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Није могао да стане овде тај израз, рецимо, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда ћете да нам напишете поново.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нека напише, трећа чета, судија.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: 7/3, ево рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, може.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи то је црвеном оловком и ова стрелица показује отприлике, то је 18. април, значи измештај једног дела јединице у село овај Студеницу. То није нацртано на карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то важно сада?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нешто важно сада?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па није, ја сам само по редоследу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо само према овој карти да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Даље, овде сам временски значи, период у рецимо седам дана до осам у време мобилизације, значи ово је извод из зоне одговорности 177. одреда, где су размештене значи две чете и остали водови, сходно значи функцијама које су значи, обавезама и функцијама употребе, која је прописана. Значи то је ту. Ова плава боја овде, ја сам то појаснио мало, реку Бистрицу, пошто је ово је веома нејасно се видела, тако да нисам то могао да прикажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Напиши Бистрица овде.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Бистрица.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Може ли судија, овако?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овде сам означио МЗ, можда се не виде слова, али значи – мобилизацијско збориште. Значи то је мобилизацијско збориште за комплетан 177. одред који је ту, значи извршена је мобилизација и одатле је послат у зони употребе. То је ово што сам ограничио овде, да је већа карта, могао бих комплетно да кажем. Ово је улаз у Ругово, Руговску клисуру, значи има још једно два километра овамо, то није овде приказано, значи то је та, да кажем, западна, крајња западна тачка моје зоне овај употребе и то је тако и остало. Овај други део, значи, изнад Патријаршије, то је, ја нисам понео наочаре, али видим овде да је Патријаршија, значи Пећка патријаршија, значи тај део смо ми изнад тога обезбеђивали, значи то је ова црвена линија која означаје ту границу. Изнад Патријаршије није овај написано, односно није приказано, изнад Патријаршије на неких 200-300 метара је главни водовод, значи где сам све време док сам био доле, значи то је отприлике, овде. Ја нисам могао то да уцртам, јер страшно ми размера не одговара овоме, готово на самој обали Бистрице, можда пар метара. То је, само мало, е на ову кривину је водовод, рецимо. Значи идемо даље. Од Патријаршије источно, значи од Патријаршије источно налази се комплекс болнице градске. Само мало да видим. Ево, значи ово је Патријаршија, да, овде је комплекс Градске болнице у Пећи, који је исто био један од мојих ових. Значи све ово што сам набројао, значи и водовод и Патријаршија и ово, није била значи моја, да кажемо, зона употребе или зона одговорности.

Даље, продужујем даље, овако. Овде је пут поред Бистрице и ту се налази рецимо, овде је католичка црква, коју сам исто обезбеђивао са четири, имао сам војнике све време, затим изнад тога, налази се болница за плућне болести, али ја не могу сада овде тачно, прецизно да прикажем, претпостављам да је око овога пута овде, ево. Затим, од болнице за плућне болести, значи брдо је овде велико, у Пећи изразито познато као брдо које се зове Јерињак, значи доминантно брдо које надвисује цео тај крај, значи то је била та моја зона одговорности.

Даље идемо, опет морам мало да се оградим, јер овде су ситне тачке. Ја бих се веома добро снашао да имам другу карту. Затим ту су разни објекти које сам исто обезбеђивао, од „Електродистрибуције“, затим пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то зона размештаја или је зона одговорности?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то зона размештаја или зона одговорности?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: То је мени зона, ја уједно причам и о зони размештаја и зони одговорности, јер ја сам јединицу по тој, значи по том упутству, одмах послао значи на значи у зону где је, значи то је зона размештаја, где се

јединица значи сходно јединицама, ангажује се, опредељује се и значи наређујем им, значи да обезбеђује тај и тај објекат и то идемо ланчано, значи идем даље. Да ли могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Само мало. Значи, е, овде негде у овом крају овде, мислим где приказујем значи ову улицу, сада нисам сигуран да ли је са ове стране и тако, био је један од главних приоритета мог обезбеђења, пекара, значи пекара која је буквално снабдевала становништво и сав тај крај. Значи то је то. Значи ово је, што сам сада овде описао, овако, зона размештаја 177. одреда, осим ове треће чете, бањске. Ево могу још мало да појасним – да је у овом, у овом крају, значи изнад пруге, ово је пруга овде, пошто овде не видим пут, ја сам овде додао једну линију, овде, значи на своју руку сам додао, то је овај нови пут, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ту Ћушка, Пављан, Захаћ и Љубенић?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесте, то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам покажите, где је то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи овде у овој линији значи у том првом развоју значи по зони, по упутству о зони размештаја, значи овде у овој зони, значи је размештена друга чета, прва је у рејону болнице, а водови су размештени значи позадински водови, отприлике овде код плућне болнице, горе при врху, вод ВСТ је био значи између Патријаршије и водовода, значи овде има једно брдо и тако даље, а значи тада у то време, значи у почетном, пошто минобацачи нису имали неке, минобацачки вод није имао неке да кажемо функционални посао по ВЕС-у, он је значи определен био на улаз у Руговску клисуру. Значи то је било тих првих неколико дана. Након тога, сходно овом упутству о, упутству о зони размештања и тако даље, значи премештена је значи овде. Ја говорим у старту како је било, значи овде су размештена значи два вода, само да видим овде, да ли сам добро, јесте, значи то су та два вода размештена и трећи вод је размештен овде у рејону села Витомирци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то водови?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који водови из које чете?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ово у старту су пребачени значи водови прве чете, али кажем, то се после мењало, сходно смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту можда Небојше Минића вод?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? А где је његов вод био размештен?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ако гледамо оно у почетку како је дошло, то би требало да буде, овде су само два вода, овај прве чете, а овде је био друге чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он, покажите.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја не знам где је он, искрено речено, ја не знам где је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је он размештен, али су размештени?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где су Ћушка, Пављан и Захаћ и Љубенић?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Где су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су овде на карти, Ћушка, Пављан, Захаћ и Љубенић?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево ја овде видим, ако сам добро видео, ово би требало Ћушка да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је кључно, ставите „Х“, Ћушка, Пављан, Захаћ и Љубенић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, Захаћ ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не видимо, дигните ту карту, ставите „Х“, „Х“, „Х“, Ћушка, Пављан и Захаћ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На карти се види, судија, пише.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево га овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека стави он „Х“, Ћушка, Пављан, Захаћ и Љубенић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево га Ћушка, а Пављан ја не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише ту Пављан.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И практично ту Ви уопште нисте били, колико ја видим?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Нити сте Ви за то били надлежни?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте били надлежни за то?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте размештени, нити Вам је зона одговорности?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, апсолутно ово што сам ограничио, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ми нацртајте где је Љубенић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубенић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ево га Љубенић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко је ту онда уопште та села, ко је та села држао, чија је то била зона одговорности?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па ја не знам, ја могу да кажем да је ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би то могао да буде, пошто је то 177., пошто је то овај ВТО Пећ, онда који је ту град најближи?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја знам, рецимо ко је био овде и знам сигурно овај горњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за ово, то горе.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па не знам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас не интересује.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ја буквално тамо, тим путем нисам прешао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Административно, то је Пећ?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Административно, ја прво нисам био сигуран, али сада сам сигуран да је Љубенић припадао општини Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови, Ћушка, Пављан и Захаћ?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Исто општини Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи војно није помешано ова административна територија, како сте рекли, на пола села или на пола пута, него је потпуно војно тако поцепана, да у Вашем овом одсеку није било?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па није било, чим ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно одреду? То уопште није било код Вас?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су вероватно неки војни разлози.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, предлажем да потпише ову карту и да уђе ово као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И да запише данашњи датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како као доказ, то није доказ, то је објашњење, одбрана, то није доказ, него одбрана. Упишите молим Вас. Да ли неко има нешто оптуженог да пита, Топлицу Миладиновића? Можда тужилац има питања? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пиши датум данашњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, сетио сам се, ко је наслов написао на овој карти, ВТО зона одговорности и тако даље?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Ко је написао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он написао, Топлица Миладиновић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да, да, то је мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је наслов на карту уписао он, а ми имамо ову друго фотокопију у спису. То је оно што сте желели да додате у своју одбрану.

Констатује се да је оптужени Топлица Миладиновић потписао карту и предао је суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите ли још нешто да додате у своју одбрану?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Па немам сада, ако буде касније потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, вратите се на место.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Петронијевић напушта судницу, мења га Палибрк, а адвокат Небојша Перовић је управо ушао у судницу, што ми сада констатујемо.

Ја сам упутила пуномоћника Радоњићија, који познаје албански језик, да напусти суд, односно судницу и да оде код оштећене, да не би имала језичку баријеру, без обзира на преводиоца.

Господине Станковићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везано за оштећену, како сам разумео, лекари ће је прегледати, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можемо добити извештај од лекара, са напоменом, због чега је оштећена дошла у овакво стање? Вероватно ће разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо констатовали у ком тренутку је дошло, када је изашао овај оптужени Поповић, констатовано је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али није то довољно, мора и лекар да констатује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лекари узрок да напишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не узрок, него повод оваквог понашања, директан повод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У сваком случају, то ћемо да, више је нећемо позивати. Иначе, што се тиче ових других предлога, дакле, предложио је, само да видим, Булатовић је предложио, Булатовић Милку, затим Томатовић Зорана. Да ли Ви остајете при том предлогу, оптужени? Ви нисте предложили неког, то је онда предложио адвокат. Шта кажете? Јесте, добро и остали су овај Поповић Драган, Ламбулић Душан и остао је предлог за спајање о коме смо ми размишљали, разговарали и донели одлуку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Мишић Синише, адвоката Ђорђевић Мирослава, да се овом поступку у овој фази, споји поступак по оптужници за коју је овај адвокат сазнао из медија, да је поднета против неких лица, а за догађај на овом истом подручју, јер суд налази да у овом тренутку, када је поступак већ у завршној фази и када се очекују завршне речи, тако нешто не би било ни целисходно, ни економично, ни правично, а коначно, а ни предлагач не зна да ли је та оптужница поднета, већ и сам наводи да је за то сазнао из медија. Чак и да је то тако и да су медије овог пута тачно пренели то, ова оптужница није потврђена и наравно, подлеже редовном испитивању.

Тужиоче, Ви сте још нешто хтели да кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам хтео, ако дозволите, овај, Ајете Никчи, то је предлог Тужилаштва да се саслуша као сведок, на околности казивања оштећене Ганимете Никчи. Она може да да изјаву преко видео-линка, сутра у пола десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то организовали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим тужилац Станковић предлаже да се саслуша путем видеоконференцијске везе Ајете Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, како је удато?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајете Никчи, ја не знам како је удато, али та особа која се зове и звала Ајете Никчи ће доћи, о којој прича сведок Ганимете Никчи.

И то путем видео-линка који је он организовао за сутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 9,30 часова, одбрана шта каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уз једну напомену, да сам заказао пробу видео-линк пола сата раније, да не би дошло до сметњи у току трајања испитивања, да се то лепо испроберава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо да ли може. Шта каже преводилац, Еда, да ли ће моћи сутра? Она је тамо. Еда не мора више да буде овде. Значи да ли можете сутра?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Имамо суђење код судије Вучинића и малопре је рекао, неће нас сутра пустити, али пробаћемо некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете онда да нас сачекате горе код сведокиње? Овде више нема потребе.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Тамо је дошла госпођа из EULEX-а, ја сам дошла само ако Вам треба нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи сутра немамо превод. Да ли ће бити можда у Приштини превод?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисам о томе размишљао, пошто обично је то преводила, али може да се обезбеди преводилац у Приштини и да се овде закуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би тако могли, ја не знам шта је.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Па можемо да замолимо судију, па биће и Гани исто тамо, тако да не знам, да пробамо и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да је Еда до сада најбољи преводилац, морамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако будемо могли, видећемо за превод је онда проблем. Овде каже само као дијагноза, gaakcio streso, стресогена реакција са дијагнозом, бројем и то је добила терапију неку још инекцију и тако да то не читам. Остало ћемо видети сутра, видећемо сутра шта је са овим сведоком, са овом оштећеном. Шта кажу браниоци у вези Ајете?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само ако може тужилац да понови, на које околности да буде саслушан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су биле заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колега, па слушали сте исказ Ганимете Никчи, која каже, да је наишла Ајете Никчи, помогла јој да се опере, да се обуче и тако даље и била је присутна у тој кући.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, да ли је она саслушавана до сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Знате како, принципијално сада овако да се саопштава данас, ја се принципијално противим, не зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јуче смо сазнали.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па мислим, али сада треба за сутра одмах да је, нисам прочитао, нисам имао времена ни да прочитам овај исказ детаљно и да изанализирам што је јуче сведокиња дала, колико објективно имамо времена да се припремимо за то сведочење сутра? Овако реално Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац се противи, наводећи да нема времена да се припреми. Добро, господине Борковићу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Адвокат Борислав Борковић. Ганимете Никчи је малопре почела да плаче, након што је два метра од ње оптужени Поповић, кога је јуче препознала на начин како је препознала, почео да њему на уобичајен начин говори повишеним тоном и помиње неко убиство и све што је рекао, чули смо овде и помиње, и то је узрок њеног плача, да је препознала глас од пре петнаест година и стога почела да плаче, то је немогуће и нисам сигуран да ли је тачно преведено шта је рекла преводилац и не може, ја сам хтео да се она поново саслуша на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ако је она почела плакати због тога што је препознала глас, мислим, то је заиста апсурд. Ја предлажем да се погледа и изврши увид у албум фотографија супруге покојног „Мртвог“, Радмиле Отовић, тако се чини ми се зове, где има фотографија покојног „Мртвог“ са голим горњим делом тела, где се виде комплетне тетоваже на рукама и истетовирани крст. То је у албуму фотографија одузетих од његове супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам мислила да хоћете нешто поводом овог предлога тужиоца?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Противим се предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија, ја се извињавам, пошто сам већ ту, то није рекао преводилац, него је њу неко питао и она је то изјавила, ја сам само превела шта је рекла, тако да нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Еда, није могуће да се укључујете у сред суђења.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Извините, али нисам ја то рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се укључивати, немојте се укључивати, сада када расправљамо овде на суђењу, значи можете да будете горе са оштећеном, али иначе не можете учествовати на тај начин у поступку, осим тако што преводите.

За овим се констатује да се адвокат Палибрк противи, јер не може да се припреми.

Адвокат Борковић се противи, такође, уз предлог да се погледа фотографија покојног Небојше Минића, па се за овим НАЛАЖЕ браниоцу Палибрку да у писарници подигне транскрипт од јуче у писаном облику, у писаној форми.

Да ли још неко нешто има да каже, да ли још неко има потребу да подигне транскрипт одмах данас, да знамо колико да одштапамо? Браниоци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Тужилаштво такође тражи транскрипт, то ћете такође доле из писарнице. Још неко, да ли тражи транскрипт од јуче? Да ли вам је то неопходно данас? Наравно да ће сви да добију, него питам да ли је то неопходно данас? Не, не питам за данас да ли неко мора да подигн? Е сада ћемо да, само да видимо да ли ћемо да усвојимо овај предлог.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да СЕ УСВАЈА предлог тужиоца да се сутра у 09:30 часова путем видео-конференцијске везе испита Ајете Никчи, тако да је главни претрес данас завршен, а сутра ће се наставити у 09:30 часова у истој овој судници број 2 овога суда, тако што ће сутра да се испита Ајете Никчи.

Довршено у 13:45 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА